

**ОРЛОГО БА ХӨРӨНГИЙН ТАТВАРЫГ ДАВХАРДУУЛЖ НОГДУУЛАХГҮЙ
БАЙХ, ТАТВАР ТӨЛӨХӨӨС ЗАЙЛСХИЙХ ЯВДЛААС УРЬДЧИЛАН
СЭРГИЙЛЭХ ТУХАЙ МОНГОЛ УЛСЫН ЗАСГИЙН ГАЗАР,
КАНАД УЛСЫН ЗАСГИЙН ГАЗАР
ХООРОНДЫН КОНВЕНЦ**

Монгол Улсын Засгийн газар, Канад Улсын Засгийн газар,

Орлого ба хөрөнгийн татварыг давхардуулж ногдуулахгүй байх, татвар төлөхөөс зайлсхийх явдлаас урьдчилан сэргийлэх тухай Конвенц байгуулахыг эрмэлзэн,

Дараах зүйлийг хэлэлцэн тохиров:

1. КОНВЕНЦИЙН ХАМААРАХ ХҮРЭЭ

1 дүгээр зүйл. Хамаарагдах этгээд

Энэхүү Конвенц нь Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улс буюу тэдгээрийн аль нэгний нутаг дэвсгэрт байнга оршин суугч этгээдийг хамаарна.

2 дугаар зүйл. Хамаарагдах татварууд

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын орлого ба хөрөнгөд ногдуулж буй татварууд нь тэдгээрийг хэрхэн ногдуулж байгаа хэлбэрээс үл шалтгаалан энэхүү Конвенцид хамаарна.

2. Орлого ба хөрөнгөд ногдуулж буй татвар гэдэг нэр томъёо нь нийт орлого буюу нийт хөрөнгө болон орлого буюу хөрөнгийн бүрэлдэхүүн хэсэгт ногдуулж буй бүх төрлийн татвар түүний дотор хөдлөх ба үл хөдлөх хөрөнгийн борлуулалтын орлого, аж ахуйн нэгжээс олгож буй цалин хөлсний нийт хэмжээнд болон хөрөнгийн үнэлгээний өсөлтөд ногдуулах татварыг хэлнэ.

3. Энэхүү Конвенцид одоо хэрэглэгдэж байгаа дараах татварууд хамаарагдана:

а) Монгол Улсын хувьд:

i/ хүн амын орлогын албан татвар, болон

ii/ аж ахуйн нэгж, байгууллагын орлогын албан татвар, (цаашид "Монголын татвар" гэнэ)

б) Канад Улсын хувьд:

"Орлогын албан татварын тухай" хуулийн дагуу Канад Улсын Засгийн газраас ногдуулсан татварууд, (цаашид "Канадын татвар" гэнэ)

4. Энэхүү Конвенцид гарын үсэг зурсан өдрөөс хойш шинээр бий болсон одоогийн татварт нэмэлт болох буюу тэдгээрийг орлох татварууд нь адил буюу төстэй байвал энэхүү Конвенцид мөн адил хамаарагдана. Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллагууд нь өөрсдийн холбогдох татварын хуулиудад орсон аливаа зарчмын өөрчлөлтийн талаар бие биедээ харилцан мэдэгдэнэ.

2. ТОДОРХОЙЛОЛТ

3 дугаар зүйл. Ерөнхий тодорхойлолт

1. Энэхүү Конвенцид доорхи нэр томъёог өөрөөр заагаагүй бол дараах утгаар ойлгоно.

Үүнд:

а) "Монгол" гэж газар зүйн утгаар авч үзвэл, Монгол Улсын нутаг дэвсгэр бөгөөд Монгол Улсын татварын хууль үйлчлэх аливаа газар нутаг, түүнчлэн олон улсын эрх зүйн дагуу Монгол Улс өөрийн байгалийн баялгийг ашиглах бүрэн эрхээ хэрэгжүүлэх газар нутаг болон түүний нутаг дэвсгэр дээрх агаар мандлыг хэлнэ;

б) "Канад" гэж, газар зүйн утгаар авч үзвэл, Канад Улсын нутаг дэвсгэр бөгөөд олон улсын болон Канад Улсын хуулиар тодорхойлогдсон түүний хилийн ус болон нутаг дэвсгэр дээрх агаар мандал, Канад Улс өөрийн байгалийн баялгийг ашиглах бүрэн эрхээ хэрэгжүүлэх тусгай эдийн засгийн болон энэхүү бүсийн дагуух далайн ёроолыг хэлнэ;

в) "Хэлэлцэн тохирогч Улс" болон "Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс" гэж тухайн заалтын утгаас хамааран Монгол Улс болон Канад Улсыг хэлнэ;

г) "этгээд" гэж хувь хүн, траст, компани, нөхөрлөл болон аливаа бусад этгээдийн нэгдлийг хэлнэ,

д) "компани" гэж хуулийн эрх бүхий аливаа этгээд буюу татвар ногдуулах утгаараа түүнтэй адилтгах аливаа байгууллагыг хэлнэ;

е) "Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгж" буюу "Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын аж ахуйн нэгж" гэж Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугч этгээдийн эрхэлдэг аж ахуйн нэгж буюу Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суугч этгээдийн эрхэлдэг аж ахуйн нэгжийг хэлнэ;

ж) "эрх бүхий байгууллага" гэж,

i) Монголын Улсын хувьд Санхүү, эдийн засгийн сайд буюу түүний эрх бүхий төлөөлөгчийг, болон

ii) Канадын Улсын хувьд Үндэсний татварын орлогын сайд буюу түүний эрх бүхий төлөөлөгчийг хэлнэ.

з) "харъяат" гэж

i) Хэлэлцэн тохирогч Улсын аливаа хувь этгээд, болон

ii) Хэлэлцэн тохирогч Улсад хүчин төгөлдөр буй хуулийн дагуу өөрийн статус бүхий аливаа хуулийн этгээд, нөхөрлөл эсвэл ассоциацийг хэлнэ.

и) "олон улсын тээвэр" гэж Хэлэлцэн тохирогч Улсын аливаа аж ахуйн нэгжийн зорчигч болон ачаа тээвэрлэж буй усан онгоц, нисэх онгоцын үйл ажиллагааг хэлнэ. Харин зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь цэгүүдийн хооронд хөлөг онгоц, агаарын хөлгөөр зорчигч болон ачаа тээврийн үйл ажиллагаа үүнд үл хамаарна.

2. Энэхүү Конвенцид тодорхойлоогүй аливаа нэр томъёог, түүнд өөрөөр заагаагүй бол, Конвенцид хамаарагдаж буй татвартай холбогдол бүхий Хэлэлцэн тохирогч Улсын тухайн үед хэрэглэгдэж буй хуульд заасан утгаар ойлгоно.

4 дүгээр зүйл. Байнга оршин суугч

1. Энэхүү Конвенцийг хэрэгжүүлэхдээ "Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч" гэдэг нэр томъёо нь:

а) тухайн Улсын хуулийн дагуу оршин сууж, амьдарч буй болон тухайн Улсад голлох удирдлага нь байрлаж байгаа буюу байгуулагдсан, буюу адилтгах бусад шалтгаанаар тухайн Улсад татвар төлөх үүрэгтэй аливаа этгээдийг хэлэх бөгөөд гэхдээ зөвхөн тухайн Улсад бий болсон эх үүсвэрээс олсон орлогоос тухайн Улсад татвар төлөх аливаа этгээдийг хамруулахгүй;

б) Хэлэлцэн тохирогч Улсын Засгийн газар буюу харъяа байгууллагууд, орон нутгийн буюу түүнтэй адилтгах байгууллагуудыг ойлгоно.

2. 1 дүгээр хэсгийн заалтын дагуу Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын аль алинд нь байнга оршин суугч хувь этгээдийн статусыг дараах байдлаар тодорхойлно.

а) байнга амьдардаг орон гэр нь Хэлэлцэн тохирогч аль Улсад байгаагаар нь тэр Улсад байнга оршин суугч гэж тооцно; хэрэв уг этгээд нь Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын аль алинд нь байнга амьдардаг орон гэртэй бол Хэлэлцэн тохирогч аль Улсад түүний хувийн ба эдийн засгийн харилцаа (язгуур эрх ашгийн төв) нь илүү ойр дөт байгаагаар нь тэндхийн байнга оршин суугч гэж тооцно;

б) хэрэв түүний язгуур эрх ашгийн төв бүхий Улсыг тодорхойлох аргагүй, эсвэл энэ хувь этгээд нь Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын аль алинд нь байнга амьдардаг орон гэргүй бол хэвшмэл байдалтай оршин суудагаар нь Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугч гэж тооцно;

в) хэрэв хувь этгээд нь Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын аль алинд нь түр орогнох байртай, эсвэл түр орогнох байргүй бол түүнийг Хэлэлцэн тохирогч аль Улсын харъяат байгаагаар нь тэр Улсад байнга оршин суугч гэж тооцно;

г) хэрэв хувь этгээд нь Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын аль алины нь харъяат эсвэл алиных нь ч харъяат биш бол асуудлыг Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллагууд хамтран хэлэлцэж шийдвэрлэнэ.

3. 1 дүгээр хэсгийн заалтын дагуу хувь хүнээс бусад хуулийн этгээд Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын аль алинд нь байнга оршдог бол тухайн компанийн статус дараах байдлаар тодорхойлогдоно:

а) тухайн Хэлэлцэн тохирогч Улсын харъяат бол тэр Улсын байнга оршин суугч гэж тооцно;

б) түүний голлох удирдлага нь Хэлэлцэн тохирогч аль Улсад байрлаж байгаагаар нь тэр Улсын байнга оршин суугч гэж тооцно.

4. 1 дүгээр хэсгийн заалтын дагуу Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын оршин суугч иргэн болон компаниас бусад этгээдтэй холбогдон үүссэн асуудал болон тэдгээрт энэхүү Конвенцийг хэрхэн хэрэглэх талаархи асуудлыг Хэлэлцэн тохирогч Улсын эрх бүхий байгууллагууд хамтран хэлэлцэж шийдвэрлэж

байна. Ингэж тохироогүй тохиолдолд энэхүү Конвенцоор олгогдсон хөнгөлөлт, чөлөөлөлтийг тухайн этгээд эдлэх эрхгүй.

5 дугаар зүйл. Төлөөлөгчийн газар

1. Энэхүү Конвенцийг хэрэгжүүлэхдээ "Төлөөлөгчийн газар" гэдэг нэр томъёо нь аж ахуйн нэгж өөрийн үйл ажиллагаагаа бүхэлд нь буюу хэсэгчлэн явуулдаг бизнесын байнгын байрлалыг хэлнэ.

2. "Төлөөлөгчийн газар" гэдэг нэр томъёонд тухайлбал:

а) аж ахуйг удирдан явуулж буй газар;

б) салбар байгууллага;

в) албан контор;

г) үйлдвэрийн газар;

д) тасаг, цех; болон

е) уурхай, газрын тос буюу байгалийн хийн цооног, ил уурхай буюу байгалийн бусад ашигт малтмал олборлож буй газар орно.

3. "Төлөөлөгчийн газар" гэдэг нэр томъёонд дараах үйл ажиллагаа мөн хамаарна:

а) 6 сараас дээш хугацаагаар үргэлжлэх барилгын талбай, барилга байгууламж, угсралт суурилуулалтын болон түүнтэй холбоотой удирдлага хяналтын үйл ажиллагаа;

б) Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгж өөрийн ажилчидаар болон Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад өөр хүмүүсээр гүйцэтгүүлж байгаа (тухайн төсөл болон түүнтэй холбогдох төсөл) 12 сарын туршид үргэлжлэх 6 сараас дээш хугацаагаар зөвлөлгөө өгөх үйлчилгээ, үйлчилгээ үзүүлэх зориулалтаар тохижуулсан байр.

4. Энэ зүйлийн өмнөх заалтуудыг үл харгалзан "Төлөөлөгчийн газар" гэдэг нэр томъёонд дараах үйл ажиллагааг үл хамааруулна. Үүнд:

а) аж ахуйн нэгж өөрийн бараа буюу эд агуурсыг зөвхөн хадгалах, үзэсгэлэнд тавих буюу нийлүүлэх зорилгоор аливаа байгууламжийг ашиглах;

б) аж ахуйн нэгж өөрийн бараа буюу эд агуурсын нөөцийг зөвхөн хадгалах, үзэсгэлэнд тавих, нийлүүлэх зорилгоор байлгах;

в) аж ахуйн нэгж өөрийн бараа буюу эд агуурсын нөөцийг өөр аж ахуйн нэгжээр зөвхөн боловсруулалт хийлгэх зорилгоор байлгах;

г) аж ахуйн нэгж нь зөвхөн өөртөө зориулан бараа буюу эд агуурс худалдан авах эсвэл мэдээлэл цуглуулах зорилгоор байнгын ажлын байртай байх;

д) аж ахуйн нэгж нь өөртөө зориулан зөвхөн аливаа бусад бэлтгэн туслах шинж чанартай үйл ажиллагаа явуулах зорилгоор байнгын ажлын байртай байх;

е) байнгын байрлалтай нийт үйл ажиллагаа нь бэлтгэх буюу туслах чанартай хоршсон үйл ажиллагаанаас бүрдсэн тохиолдолд а)-аас д) хүртэлх дэд хэсэгт дурдсан үйл ажиллагааны төрлүүдийг аливаа байдлаар нэгтгэн үйл ажиллагаа явуулах зорилгоор зөвхөн байнгын ажлын байртай байх.

5. 1 ба 2 дугаар хэсгийн заалтыг үл харгалзан, /6 дугаар хэсэгт хамаарах бие даасан эрх бүхий төлөөлөгчөөс бусад/ этгээд Хэлэлцэн тохирогч Улсад аж ахуйн нэгжийн нэрийн өмнөөс үйл ажиллагаа явуулж гэрээ байгуулах эрх эдэлдэг бол уг аж ахуйн нэгжийг өөрийн тусын тулд явуулж буй үйл ажиллагааны хувьд Хэлэлцэн тохирогч Улсад төлөөлөгчийн газартай гэж үзнэ. Гэхдээ уг этгээдийн үйл ажиллагаа 4 дүгээр хэсэгт дурдсан үйл ажиллагаагаар хязгаарлагдан, хэрэв энэ үйл ажиллагаа байнгын байрлалаар дамжин явагдаж байвал уг байнгын байрлалыг энэхүү заалтын дагуу төлөөлөгчийн газартай гэж үзэхгүй.

6. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгж Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад өөрийн тогтсон чиглэлээр үйл ажиллагаа явуулдаг брокер, ерөнхий комиссын төлөөлөгч, бие даасан эрх бүхий бусад төлөөлөгчдөөр дамжуулан үйл ажиллагаа явуулж байгаа бол түүнийг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад төлөөлөгчийн газартай гэж үзэх үндэс болохгүй.

7. Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршдог компани нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршдог, эсвэл Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад үйл ажиллагаагаа (төлөөлөгчийн газраар дамжуулах буюу бусад аргаар) явуулдаг компанийг хянадаг эсвэл хяналтад байдаг нь эдгээр компанийг бие биеийнх нь төлөөлөгчийн газар гэж үзэх үндэс болохгүй.

3. ОРЛОГЫН ТАТВАР

6 дугаар зүйл. Үл хөдлөх хөрөнгөөс орох орлого

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугчийн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байрладаг үл хөдлөх хөрөнгөөс олсон орлогод (хөдөө аж ахуй буюу ойн аж ахуйгаас олсон орлогыг оролцуулан) Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. Энэхүү Хэлэлцээрийн хэрэгжүүлэхдээ "Үл хөдлөх хөрөнгө" гэсэн нэр томъёог тухайн хөрөнгө байрлаж буй Хэлэлцэн тохирогч Улсын татварын хуульд заасны дагуу тодорхойлно. Аль ч тохиолдолд, уг нэр томъёонд үл хөдлөх хөрөнгөд дагалдах өмч, хөдөө аж ахуйн болон ойн аж ахуйд ашиглагдаж буй мал, тоног төхөөрөмж, газар оролцсон өмчийн талаарх хуулийн заалтыг хэрэглэх эрх, үл хөдлөх хөрөнгийг ашиглах эрх /узуфрукт/, ашигт малтмалын орд, рашаан ус болон байгалийн бусад баялгийг ашиглах буюу ашиглахын төлөө байнгын буюу байнгын бус төлбөрийн эрхийг багтаана. Харин хөлөг онгоц, агаарын хөлөг үл хөдлөх эд хөрөнгөд орохгүй.

3. 1 дүгээр хэсгийн заалт нь үл хөдлөх хөрөнгийг шууд ашиглах, бусад түрээслүүлэх, эсвэл бусад аль ч хэлбэрээр ашиглах замаар олсон орлого болон тийм хөрөнгийг борлуулсаны орлогод хамаарна.

4. 1 болон 3 дугаар хэсгийн заалт нь аж ахуйн нэгжийн үл хөдлөх хөрөнгө, түүнчлэн бие даасан хувийн үйлчилгээнд ашигласан үл хөдлөх хөрөнгөөс олсон орлогод хамаарна.

7 дугаар зүйл. Аж ахуйн үйл ажиллагааны ашиг

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгж нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын нутагт байрладаг төлөөлөгчийн газраар дамжуулан аж ахуйн үйл ажиллагаа эрхлээгүй тохиолдолд Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулна. Хэрэв аж ахуйн нэгж нь дээр дурдсан байдлаар үйл ажиллагааг төлөөлөгчийн газраар дамжуулан эрхэлвэл уг аж ахуйн нэгжийн ашгийн зөвхөн тухайн байнгын төлөөлөгчийн газарт хамаарах хэсэгт Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгж Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын нутагт байрладаг өөрийн төлөөлөгчийн газраар дамжуулан аж ахуйн үйл ажиллагаа эрхэлж буй тохиолдолд уг төлөөлөгчийн газар нь төлөөлж буй аж ахуйн нэгжтэйгээ бүрэн бие даасан байдлаар харьцан адил, эсвэл төстэй үйл ажиллагааг, адил буюу төстэй нөхцөлд эрхлэн явуулж олж болох байсан ашгийг 3 дугаар хэсгийн заалтын дагуу уг төлөөлөгчийн газрын ашиг гэж Хэлэлцэн тохирогч Улс бүрт тооцно.

3. Төлөөлөгчийн газрын ашгийг тодорхойлохдоо тус төлөөлөгчийн газрын аж ахуйн үйл ажиллагааг эрхлэн явуулахад өөрийн оршин байгаа Хэлэлцэн тохирогч Улс болон бусад Улсад зарцуулсан аж ахуйн зардлыг, тухайлбал ерөнхий ба удирдлагын захиргааны зардлыг хасч тооцно.

4. Аж ахуйн нэгж нь төлөөлөгчийн газраар дамжуулан бараа, эд агуурсыг зөвхөн худалдан авдаг бол үүнийг үндэслэн уг төлөөлөгчийн газрыг ашиг олсонд тооцож үл болно.

5. Энэхүү зүйлийн өмнөх заалтуудад нийцүүлэн, төлөөлөгчийн газарт хамаарах ашгийг тодорхойлох аргыг өөрчлөх баттай үндэслэлгүй бол жилээс жилд тогтсон нэг арга хэрэглэнэ.

6. Хэрэв ашиг нь энэхүү Конвенцийн бусад зүйлд тусгайлан тодорхойлсон орлогын төрлийг өөртөө агуулсан бол тэдгээр зүйлийн заалтыг мөрдөхөд энэхүү зүйлийн заалтууд үл нөлөөлнө.

8 дугаар зүйл. Усан замын болон агаарын тээвэр

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгж хөлөг онгоц, агаарын хөлгөөр олон улсын тээвэр хийж олсон ашигт зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулна.

2. 7 дугаар зүйлийн заалтуудыг үл харгалзан, Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын дотор зорчигч болон ачаа тээвэрлэх зорилгоор усан замын болон агаарын тээврээс Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн олсон орлогод нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

3. 1 болон 2 дугаар хэсгийн заалтууд нь пул, хамтарсан үйлдвэр болон олон улсын тээвэр эрхлэгч байгууллагын үйл ажиллагаанд оролцож олсон ашигт мөн хамаарна.

4. Энэ зүйлийг хэрэгжүүлэхдээ:

а) "ашиг" гэдэг нэр томъёо нь

i) олон улсын усан замын болон агаарын тээврийн үйл ажиллагаанаас шууд олсон нийт орлого; болон

ii) олон улсын усан замын болон агаарын тээврийн үйл ажиллагаатай холбоотой хүүгийн орлого.

б) аж ахуйн нэгжийн "олон улсын усан замын болон агаарын тээврийн үйл ажиллагаа" гэдэг нэр томъёог дараах утгаар ойлгоно:

i) хөлөг онгоц, агаарын хөлгийн түрээс; болон

ii) чингэлэгийн түрээс болон холбогдох тоног төхөөрөмж; хэрэв түрээс нь олон улсын усан замын болон агаарын тээврийн аж ахуйн нэгжийн үйл ажиллагаанд хамаарахгүй бол.

9 дүгээр зүйл. Харьяа аж ахуйн нэгжүүд

Хэрэв:

а) Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгж Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын аж ахуйн нэгжийн удирдлага, хяналт болон хөрөнгөд шууд буюу шууд бусаар оролцдог, буюу

б) тухайн этгээдүүд Хэлэлцэн тохирогч Улсын болон Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын аж ахуйн нэгжийн аль алиных нь удирдлага, хяналт болон хөрөнгөд шууд буюу шууд бусаар оролцдог бол, болон тэдгээр хоёр аж ахуйн нэгжийн хооронд тогтсон худалдаа, санхүүгийн харилцааны нөхцөл нь бие даасан аж ахуйн нэгжүүдийн хоорондын харилцааны нөхцлөөс ялгаатай бөгөөд тухайн аль нэг аж ахуйн нэгжид орох ёстой аливаа орлого нь дээрх ялгаатай нөхцлийн улмаас бүрэн ороогүй байвал түүнийг уг аж ахуйн нэгжийн орлогод оруулан тооцож зохих журмын дагуу татвар ногдуулж болно.

10 дугаар зүйл. Дивиденд

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршдог компаниас Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суугчид төлсөн дивидендэд нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. Гэхдээ дивиденд төлж буй компани байнга оршдог Хэлэлцэн тохирогч Улсад тухайн дивидендэд өөрийн хуулийн дагуу татвар ногдуулж болох ба гэхдээ дивидендийн жинхэнэ эзэмшигч нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугч бол ногдуулах татварын хэмжээ нь доор зааснаас хэтрэхгүй:

а/ Канадын байнгын оршин суугч буюу оршин суугч бус этгээдийн хөрөнгө оруулалттай компани нь дивиденд төлсөн тохиолдолд, хэрэв дивидендийн жинхэнэ эзэмшигч нь дивиденд төлж буй компанийн хөрөнгийн 10-аас багагүй хувийг шууд болон шууд бус хэлбэрээр эзэмшдэг компани бол дивидендийн нийт дүнгийн 5 хувиас;

б/ бусад бүх тохиолдолд дивидендийн нийт дүнгийн 15 хувиас.

Энэ хэсгийн заалтууд нь дивиденд төлөхийн өмнөх тухайн компанийн ашигт ногдуулах татварт үл хамаарна.

3. Энэхүү зүйлд хэрэглэгдсэн "Дивиденд" гэсэн нэр томъёонд хувьцааны ашиг, өрийн нэхэмжлэлээс бусад хэлбэрээр ашигт оролцох эрх болон бусад

эрхээс үүсэх орлого мөн түүнчлэн ашгийн хуваарилалт хийж буй компанийн байнга оршдог Хэлэлцэн тохирогч Улсын хуулийн дагуу хувьцааны ашгийн нэгэн адилаар татварт хамруулдаг орлогыг хэлнэ.

4. Хэрэв дивидендийн эрхийг жинхэнэ эзэмшигч нь Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суудаг бөгөөд дивиденд төлөгч компани байнга оршдог Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад төлөөлөгчийн газар буюу бие даасан хувийн үйлчилгээ эрхэлдэг тогтмол байраар дамжуулан үйл ажиллагаа явуулдаг ба дивиденд хүртэж байгаа нь хэрэг дээрээ энэ төлөөлөгчийн газар буюу тогтмол байр байгаатай шууд хамааралтай бол 2 дугаар хэсгийн заалтуудыг хэрэглэхгүй. Энэ тохиолдолд 7 буюу 14 дүгээр зүйлийн заалтуудын аль тохиромжтойг хэрэглэнэ.

5. Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршдог компани Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад ашиг буюу орлого олж байвал нөгөө Улс уг компаниас төлж буй дивидендэд татвар ногдуулахгүй. Мөн дивиденд нь хуваарилагдаагүй ашгаас төлөгдөж байлаа ч гэсэн, хуваарилагдаагүй ашиг нь бүхэлдээ буюу хэсэгчлэн нөгөө Улсад бий болсон ашиг, орлогоос бүрэлдэж байлаа ч гэсэн компанийн хуваарилагдаагүй ашигт татвар ногдуулж болохгүй. Гэхдээ уг компаниас нөгөө Улсад байнга оршин суугчид төлж байгаа дивиденд буюу дивиденд авах эрх нь нөгөө Улс дахь төлөөлөгчийн газар ба тогтмол газартай шууд хамааралтай бол татвар ногдуулж болно.

6. Хэлэлцэн тохирогч Улсад оршдог төлөөлөгчийн газартай хамааралтай компанийн үйл ажиллагаа явуулаад олсон ашиг, үл хөдлөх хөрөнгөтэй холбогдолтой үйл ажиллагаа явуулдаг компанийн үл хөдлөх хөрөнгө борлуулсантай холбогдсон орлого, уг Улсын харьяат компани үйл ажиллагаа явуулсаны орлогоос төлөх ёстой татвар дээр нэмэгдэх татвар болон өнгөрсөн татварын жилд үйл ажиллагаа эрхлээд олсон орлогод ямарваа нэгэн нэмэгдэл татвар ногдуулж байгаагүй бол орлогын нийт 5 хувиас хэтрэхгүйгээр уг Улс нэмэгдэл татвар ногдуулахыг энэ Конвенц хориглохгүй.

11 дүгээр зүйл. Хүү

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болж, Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугчид төлсөн хүүд нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. Гэхдээ тийм хүү бий болсон нөгөө Улсын хуулийн дагуу уг хүүд татвар ногдуулж болох боловч хэрэв хүүгийн жинхэнэ эзэмшигч нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугч бол ногдуулах татварын хэмжээ нь нийт хүүгийн 10 хувиас хэтрэх ёсгүй.

3. 2 дугаар хэсгийн заалтыг үл харгалзан:

а/ Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болсон болон нөгөө Улсын Засгийн газар буюу түүний орон нутгийн эрх бүхий байгууллагын үүрэгтэй холбоотой төлсөн хүү, хэрэв Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугч этгээдийн жинхэнэ эзэмшиж буй хүүд нөгөө Улсад татвар ногдуулна;

б/ Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болсон болон Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугчид төлсөн хүү, хэрэв экспорт, импорттой холбогдуулан зээл олгосон нөгөө Улсын Засгийн газраас хянасан болон бүхэлд нь эзэмшиж буй хуулийн этгээдээс баталгаажуулсан болон даатгасан, баталгаажуулсан буюу даатгасан, зээл олгосонтой холбоотой төлсөн хүүд зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулна;

4. Энэхүү зүйлд хэрэглэгдсэн "Хүү" гэсэн нэр томъёонд барьцаагаар баталгаажуулсан эсэх, зээлдэгчийн хөрөнгөнд оролцох эрхтэй эсэхийг үл харгалзан бүх төрлийн өрийн нэхэмжлэлээс үүссэн орлого, ялангуяа улсын зээл, бусад үнэт цааснаас орох орлого, мөн тэдгээрийн урамшууллын орлого орно. Гэхдээ "Хүү" гэсэн нэр томъёонд Конвенцийн 8 буюу 10 дугаар зүйлд дурдсан орлого хамаарахгүй.

5. Хэрэв хүү авах эрхийг жинхэнэ эзэмшигч нь Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршдог боловч Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад төлөөлөгчийн газраараа дамжуулан үйл ажиллагаа явуулж, тэнд нь энэ хүү бий болж байгаа, эсвэл нөгөө Улсад оршдог товлосон газраас мэргэжлийн бие даасан үйлчилгээ эрхэлдэг бөгөөд хүү авах эрх нь дурдсан төлөөлөгчийн газар буюу товлосон газартай шууд хамааралтай бол 2 болон 3 дугаар хэсгийн заалтуудыг хэрэглэхгүй. Энэ тохиолдолд 7 буюу 14 дүгээр зүйлийн заалтуудын аль тохиромжтойг хэрэглэнэ.

6. Хүү төлөгч нь Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч бол хүүг Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болсон гэж үзнэ. Гэхдээ Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч эсэхийг үл харгалзан хүү төлөгч нь Хэлэлцэн тохирогч Улсад төлөөлөгчийн газар, эсвэл товлосон газартай бөгөөд үүнтэй холбогдон хүү төлөгдөж, уг хүү энэ төлөөлөгчийн газарт буюу товлосон газарт бий болж байгаа бол дээрх төлөөлөгчийн газар болон товлосон газар оршиж байгаа Улсад хүү бий болсон гэж үзнэ.

7. Хэрэв хүү төлөгч болон жинхэнэ эзэмшигчийн хооронд буюу тэдгээрийн болон ямар нэгэн бусад этгээдийн хоорондын онцлог харилцаанаас шалтгаалан хүүгийн хэмжээ нь ийм харилцааны хүрээнд хүү төлөгч болон жинхэнэ эзэмшигч хоёр хоорондоо тохиролцож болох байсан хэмжээнээс хэтрүүлэн төлсөн бол энэ зүйлийн заалтууд зөвхөн дээр дурдсан хэмжээнд хамаарна. Энэ тохиолдолд хүүгийн төлбөрийн илүү гарсан зөрүүнд Хэлэлцэн тохирогч Улс бүрийн хуулийн дагуу энэхүү Конвенцийн бусад заалтуудыг харгалзан татвар ногдуулж болно.

12 дугаар зүйл. Эрхийн шимтгэл

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болж, Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суугчид төлж буй эрхийн шимтгэлд нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. Гэхдээ Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болж байгаа эрхийн шимтгэлд тухайн улсын хуулийн дагуу татвар ногдуулж болох бөгөөд хэрэв Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугч нь уг эрхийн шимтгэлийн жинхэнэ эзэмшигч мөн бол ийнхүү ногдуулж буй татвар нь

а) дараах тохиолдолд эрхийн шимтгэлийн нийт хэмжээний 5 хувиас:

i) аливаа уран зохиол, жүжгийн урлаг, дуу, хөгжмийн болон бусад урлагын бүтээлийг үйлдвэрлэх буюу хуулбарлах зохиогчийн эрх болон бусад түүнтэй адил эрх (гэхдээ телевизийн сүлжээнд ашиглагдах кино, видео бичлэг болон бусад дүрст бичлэгийн эрхийн шимтгэл үүнд хамаарахгүй);

ii) компьютерийн программ хангамж, аливаа патент, худалдаа болон шинжлэх ухааны туршилттай холбогдсон мэдээлэлд зориулан ашиглах эрх буюу ашиглах эрхийн шимтгэл, (гэхдээ түрээсийн болон худалдааны гэрээтэй холбогдуулан олгосон аливаа тийм эрхийн шимтгэл хамаарахгүй).

б) бусад бүх тохиолдолд эрхийн шимтгэлийн нийт дүнгийн 10 хувиас хэтрэх ёсгүй.

3. Энэхүү зүйлд хэрэглэгдсэн "Эрхийн шимтгэл" гэсэн нэр томъёонд аливаа зохиогчийн эрх, патент, барааны тэмдэг, дизайн буюу загвар, зураг төсөл, нууц томъёолол, процесс буюу бусад материаллаг бус хөрөнгө ашигласан буюу ашиглах эрх эдэлсэн, үйлдвэр, худалдаа буюу шинжлэх ухаан болон тэдгээрийн туршлагатай холбогдсон мэдээллийг түүний дотор уран сайхны кино буюу радио болон телевизийн нэвтрүүлэгт ашигласан бичлэг буюу кино, патент, барааны тэмдэг, дизайн болон загвар, зураг төсөл болон мэдээллийг ашигласан буюу ашиглах эрх эдэлсний төлөө төлж буй бүх төрлийн төлбөрийг ойлгоно.

4. Хэрэв эрхийн шимтгэлийн жинхэнэ эзэмшигч нь Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршдог боловч Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь төлөөлөгчийн газраар дамжуулан үйл ажиллагаагаа явуулдаг бөгөөд тэнд энэхүү орлого бий болж байгаа, эсвэл Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад оршдог товлосон газраар дамжуулан бие даасан хувийн үйлчилгээ хийдэг түүнчлэн эрхийн шимтгэл авах эрх буюу хөрөнгө нь хэрэг дээрээ энэхүү төлөөлөгчийн газар, эсвэл товлосон газарт шууд хамааралтай бол 2 ба 3 дугаар хэсгийн заалтыг хэрэглэхгүй. Энэ тохиолдолд 7 буюу 14 дүгээр зүйлийн заалтуудын аль тохиромжтойг хэрэглэнэ.

5. Эрхийн шимтгэл төлөгч нь Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч бол уг эрхийн шимтгэлийг Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болсон гэж үзнэ. Гэхдээ Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суудаг эсэхийг үл харгалзан эрхийн шимтгэл төлөгч этгээд уг Хэлэлцэн тохирогч Улсад төлөөлөгчийн газар эсвэл товлосон газраар дамжуулан эрхийн шимтгэл төлөх үүрэг хүлээж тэрхүү төлөөлөгчийн газар эсвэл товлосон газрын оршиж байгаа Улсад эрхийн шимтгэл бий болсон гэж үзнэ.

6. Эрхийн шимтгэлийн төлбөр төлөх болон авах эрхийг жинхэнэ эзэмшигчид буюу тэдгээрийн болон бусад хөндлөнгийн этгээдийн хоорондын онцлог харилцаанаас шалтгаалан төлөгдсөн эрхийн шимтгэлийн хэмжээ нь ийм харилцаа байхгүй тохиолдолд түүнийг төлөгч ба жинхэнэ эзэмшигч хоёрын хоорондоо тохиролцож болох байсан хэмжээнээс хэтэрвэл энэхүү зүйлийн заалтууд зөвхөн тохиролцож болох байсан хэмжээнд хамаарна. Энэ тохиолдолд төлбөрийн илүү гарсан зөрүүд энэхүү Конвенцийн бусад заалтыг харгалзан Хэлэлцэн тохирогч Улс бүр өөрийн хуулийн дагуу татвар ногдуулна.

12-А дугаар зүйл. Техникийн үйлчилгээний төлбөр

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болж, Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суугч этгээдэд төлсөн техникийн үйлчилгээний төлбөрт нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. Гэхдээ Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болж байгаа тийм техникийн үйлчилгээний төлбөрт тухайн улсын хуулийн дагуу татвар ногдуулж болох бөгөөд хэрэв Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугч нь техникийн үйлчилгээний төлбөрийн жинхэнэ эзэмшигч нь бол ийнхүү ногдуулж буй татвар нь техникийн үйлчилгээний төлбөрийн нийт дүнгийн 5 хувиас хэтэрч үл болно.

3. Энэхүү зүйлд хэрэглэгдсэн "Техникийн үйлчилгээний төлбөр" гэсэн нэр томъёонд техникийн, удирдлагын болон зөвлөлгөө үзүүлсэн аливаа үйлчилгээний төлбөрт этгээдэд болон бусад этгээдийн ажилчдад төлж буй аливаа төрлийн төлбөрийг ойлгоно.

4. Хэрэв техникийн үйлчилгээний төлбөр авагч нь Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршдог боловч Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь төлөөлөгчийн газраар дамжуулан үйл ажиллагаагаа явуулдаг бөгөөд тэнд энэхүү орлого бий болж байгаа, эсвэл Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад оршдог товлосон газраар дамжуулан бие даасан хувийн үйлчилгээ хийдэг, түүнчлэн техникийн үйлчилгээний хураамж авах эрх буюу хөрөнгө нь хэрэг дээрээ энэхүү төлөөлөгчийн газар эсвэл товлосон газарт шууд хамааралтай бол 2 дугаар хэсгийн заалтыг хэрэглэхгүй. Энэ тохиолдолд 7 буюу 14 дугаар зүйлийн заалтуудын аль тохиромжтойг хэрэглэнэ.

5. Техникийн үйлчилгээний төлбөр төлөгч нь Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч бол уг техникийн үйлчилгээний төлбөрийг Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болсон гэж үзнэ. Гэхдээ Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суудаг эсэхийг үл харгалзан техникийн үйлчилгээний төлбөр төлж буй этгээд уг Хэлэлцэн тохирогч Улсад төлөөлөгчийн газар эсвэл товлосон газраар дамжуулан техникийн үйлчилгээний төлбөрийг төлөх үүрэг хүлээж энэ нь тэрхүү төлөөлөгчийн газар, эсвэл товлосон газарт бий болсон бол тэрхүү төлөөлөгчийн газар, эсвэл товлосон газрын оршиж байгаа Хэлэлцэн тохирогч Улсад техникийн үйлчилгээний төлбөрийг бий болсон гэж үзнэ.

6. Техникийн үйлчилгээний төлбөрийг төлөх болон авах эрхийг жинхэнэ эзэмшигчид, тэдгээрийн болон бусад хөндлөнгийн этгээдийн хоорондын онцлог харилцааны улмаас ашиглаж хэрэглэх, эрх авах ба мэдээллийн хувьд төлөгдсөн техникийн үйлчилгээний төлбөрийн хэмжээ нь ийм харилцаа байхгүй тохиолдолд түүнийг төлөгч ба жинхэнэ эзэмшигч хоёрын хоорондоо тохиролцож болох байсан хэмжээнээс хэтэрвэл энэхүү зүйлийн заалтууд зөвхөн тохиролцож болох байсан хэмжээнд хамаарна. Энэ тохиолдолд энэхүү Конвенцийн бусад заалтыг харгалзан Хэлэлцэн тохирогч Улс бүр төлбөрийн илүү гарсан зөрүүд өөрийн хуулийн дагуу татвар ногдуулна.

13 дугаар зүйл. Хөрөнгө борлуулсны орлого

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байгаа үл хөдлөх хөрөнгийг борлуулсны орлогод нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь төлөөлөгчийн газрын үйл ажиллагаанд ашиглагддаг хөдлөх хөрөнгийн зарим хэсэг буюу Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчаас Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад бие даасан хувийн үйлчилгээ явуулах зорилгоор ашиглаж буй товлосон газарт харъяалагдах хөдлөх хөрөнгийг борлуулсны орлого, мөн түүнчлэн ийм төлөөлөгчийн газар (дангаар эсвэл бүх аж ахуйн нэгжийн хамт) ийм товлосон газрыг борлуулсны орлогод нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

3. Олон улсын тээвэрт ашиглагдаж буй хөлөг онгоц, агаарын хөлөг буюу эдгээр тээврийн хэрэгслийн үйл ажиллагаанд хамаарагдах чингэлэг ашигласан буюу бусад хөдлөх хөрөнгө борлуулсны Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн орлогод нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

4. Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчийн дараах хөрөнгийг борлуулсны орлогод Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно:

а) Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байршилтай үл хөдлөх хөрөнгөөс голчлон бүрддэг хувьцаа;

б) Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байршилтай үл хөдлөх хөрөнгөөс голчлон бүрддэг нөхөрлөл болон траст дахь хүү.

Энэ хэсгийг хэрэгжүүлэхдээ "үл хөдлөх хөрөнгө" гэсэн нэр томьёонд компани, нөхөрлөл болон траст аж ахуйн нэгжийн үйл ажиллагаа явуулахдаа ашиглаж буй түрээсийн хөрөнгөөс бусад аливаа хөрөнгө хамаарахгүй.

5. Хэрэв Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнгын оршин суугчийн үйл ажиллагаа шинэчлэгдэн зохион байгуулагдсаны явцад өөрийн хөрөнгөө шилжүүлсэн бөгөөд хөрөнгө борлуулсаны орлого, ашиг Хэлэлцэн тохирогч уг Улсын татварын бодлогыг зөрчихгүй байгаа, мөн хөрөнгө авах сонирхолтой этгээд хүсэлт гаргавал, Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын эрх бүхий байгууллагын зөвшөөрлийн дагуу татварыг давхардуулан ногдуулахаас зайлсхийхийн тулд Хэлэлцэн тохирогч Улсын татвар ногдуулалтын журмын дагуу орлого, ашиг, хөрөнгө борлуулсны орлогод ногдох татварыг энэ Конвенцид тусгагдсан нөхцөл хангагдах хүртэл хугацаагаар хойшлуулж болно.

6. 1, 2, 3 ба 4 дүгээр заалтад зааснаас бусад аливаа хөрөнгийг борлуулсны орлогод зөвхөн уг хөрөнгийг худалдсан этгээдийн байнга оршин суудаг Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулж болно.

7. 6 дугаар хэсгийн заалт нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугч хувь этгээд аливаа хөрөнгийг борлуулсны орлогод өөрийн хуулийн дагуу татвар ногдуулах Хэлэлцэн тохирогч Улсын эрхийг хөндөхгүй бөгөөд уг хөрөнгийг борлуулсны өмнөх 6 жилийн хугацаанд уг хувь этгээд нь эхэнд дурдсан Улсын байнга оршин суугч байсан байх нь дээр дурдсан нөхцлийг хэрэгжүүлэх үндэс болно.

8. Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин сууж байсан хувь этгээд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугч болох үедээ үл хөдлөх хөрөнгөө худалдсан бөгөөд Хэлэлцэн тохирогч Улс нь өөрийн татвар ногдуулах журмын дагуу уг орлогод татвар ногдуулсан бол тухайн хувь этгээд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугч болохоос өмнө тухайн үеийн зах зээлийн үнээр хөрөнгө худалдах буюу худалдан авах эсэхээ сонгох эрхтэй.

14 дүгээр зүйл. Бие даасан хувийн үйлчилгээ

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугчийн мэргэжлийн үйлчилгээ үзүүлсэн, эсвэл бие даасан шинжтэй бусад үйл ажиллагаа эрхлэн олсон орлогод зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулж болно. Гэхдээ уг орлогод дараах тохиолдолд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад мөн татвар ногдуулж болно:

а) хэрэв байнга оршин суугч нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад өөрийн үйл ажиллагааг явуулах үүднээс өөрийн товлосон газрыг байнга ашиглаж байвал, энэ тохиолдолд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад орлогын зөвхөн товлосон газарт хамаарагдах хэсэгт; буюу

б) хэрэв оршин суугч нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад (санхүүгийн жилд эхлэх буюу төгсөх) 12 сарын хугацаанд нийтдээ 183 өдрөөс давбал, энэ тохиолдолд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад түүний явуулсан үйл ажиллагаанаас олсон орлогод Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. "Мэргэжлийн үйлчилгээ" гэсэн нэр томьёонд шинжлэх ухаан, уран зохиол, соёл урлаг, боловсрол болон багшлах бие даасан мэргэжлийн үйл ажиллагаа, түүнчлэн эмч, хуульч, инженер, архитекторч, шүдний эмч болон нягтлан бодогч нарын бие даасан үйл ажиллагаа хамаарна.

15 дугаар зүйл. Бие даасан бус хувийн үйлчилгээ

1. Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад ажил үйлчилгээ эрхлээгүйгээс бусад тохиолдолд Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчийн ажил хийж авсан цалин хөлс болон түүнтэй адилтгах бусад шагнал урамшилд 16, 18 ба 19 дүгээр зүйлд заасанчлан зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулна. Хэрэв ажил үйлчилгээг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад гүйцэтгэж байгаа бол тэрхүү ажил үйлчилгээнээс олсон орлогод нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. 1 дүгээр хэсгийн заалтыг үл харгалзан Хэлэлцэн тохирогч Улсын оршин суугч Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад гүйцэтгэж буй ажил үйлчилгээнээс олсон орлогод эхэнд дурдсан Улсад дараах нөхцөлд татвар ногдуулна:

а) орлого авагч нь аливаа /хуанлийн жилд эхлэх буюу төгсөх/ 12 сарын хугацаанд нийтдээ 183 өдрөөс илүүгүй хугацаагаар Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байсан бол; болон

б) орлогыг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суудаггүй ажил олгогч өөрөө, эсвэл түүний нэрийн өмнөөс төлсөн бол; болон

в) орлогыг ажил олгогчийн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь төлөөлөгчийн газар буюу товлосон газар нь төлөөгүй бол.

3. Энэхүү зүйлийн өмнөх заалтуудыг үл харгалзан, Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжээс олон улсын тээврийн үйл ажиллагаа явуулж буй хөлөг онгоц, агаарын хөлөг дотор гүйцэтгэсэн ажил үйлчилгээнээс олсон орлогод, Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугчаас олсон орлогод тухайн Улсад татвар ногдуулна.

16 дугаар зүйл. Захирлуудын хөлс

Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь компанийн Захирлуудын зөвлөлийн гишүүний буюу түүнтэй адилтгах байгууллагын гишүүний хувьд авсан цалин болон түүнтэй адилтгах бусад төрлийн шагнал урамшилд нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

17 дугаар зүйл. Урлагийн ажилтнууд ба тамирчид

1. 14 ба 15 дугаар зүйлийн заалтуудыг үл харгалзан Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугч театр, кино жүжигчин, радио буюу телевизийн урлагийн ажилтан, хөгжимчин буюу тамирчин Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад хувийн тоглолт хийж олсон орлогод тухайн нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. 7, 14 ба 15 дугаар зүйлийн заалтуудыг үл харгалзан, урлагийн ажилтан, тамирчны хувийн тоглолт хийж олсон орлого өөрт нь биш бусад этгээдэд ногдож байгаа тохиолдолд уг орлогод тоглолт болсон Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулж болно.

3. Хэрэв энэ хэсэгт хамаарах урлагийн ажилтан, тамирчны болон тэдгээртэй холбоотой этгээдийн олсон ашигт шууд ба шууд бусаар этгээд оролцож байгаа нь батлагдвал 2 дугаар хэсгийн заалтыг хэрэглэхгүй.

4. Хэлэлцэн тохирогч Улсад явуулсан үйл ажиллагааг Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын нэг нь буюу хоёул, эсвэл тэдгээрийн засаг захиргаа, нутаг дэвсгэрийн нэгжүүд бүхэлд буюу ихэвчлэн төсвийн хөрөнгөөр санхүүжигдсэн байвал, жүжигчин буюу тамирчнаас Хэлэлцэн тохирогч Улсад явуулж олсон үйл ажиллагааны орлогод 1 ба 2 дугаар хэсгийн заалтыг хэрэглэхгүй. Энэ тохиолдолд жүжигчин буюу тамирчны байнга оршин суудаг Хэлэлцэн тохирогч Улсад орлогод татвар ногдуулж болно.

18 дугаар зүйл. Тэтгэвэр, тэтгэмж

1. Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга суугчид төлсөн болон Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болсон тэтгэвэр, тэтгэмжид тухайн нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугчид төлсөн болон Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болсон тэтгэвэрт тухайн улсын хуулийн дагуу Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулж болно. Гэхдээ тогтмол төлөгдөж байсан тэтгэвэр болон бусад төлбөрийн хувьд, Хэлэлцэн тохирогч Улсын нийгмийн даатгалын хууль тогтоомжийн дагуу ногдуулах татварын хэмжээ нь дор дурдсанаас хэтрэхгүй:

а) нийт төлбөрийн дүнгийн 15 хувиас; болон

б) хэрэв тухайн хувь этгээд нь төлбөр хийгдэж байгаа Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суудаг бол хувь этгээдийн жилийн дотор төлж байсан тэтгэврийн шимтгэлийн нийт дүнгээс хамааруулж төлбөр хүлээн авагчид ногдох хувь хэмжээг ялгавартай тогтооно.

3. Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугчид төлсөн болон Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болсон тэтгэмжид тухайн улсын хуулийн дагуу татвар ногдуулж болох бөгөөд гэхдээ энэ нь түүний үнийн дүнгийн 15 хувиас хэтрэх ёсгүй. Гэвч энэ хязгаарлалт нь тэтгэмжээс татгалзах, цуцлах, төлбөр хийх, худалдах гэх зэргээс шалтгаалан гарч байгаа нэг удаад төлөгдөх төлбөр, мөн тэтгэмжийн гэрээ байгуулсан хувь хүний орлогыг тооцохдоо бүрэн болон хэсэгчлэн хасагдах зардал бүхий тэтгэмжийн гэрээний төлбөрт хамаарахгүй.

4. Энэ Конвенцид заасныг үл харгалзан:

а) Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугчид төлсөн болон Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болсон дайнд оролцогчдын тэтгэлэг ба тэтгэвэр (дайнд оролцож гэмтэл болон хохирол үзсэн хүмүүст төлсөн буюу ахмад дайчдад төлсөн тэтгэвэр болон тэтгэлэг хамаарна)-ийг хэрэв дээр дурдсан улсын байнга оршин суугч хүлээн авсан бол тэдгээрийг татвараас чөлөөлж болох бөгөөд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвараас чөлөөлнө;

б) Хэлэлцэн тохирогч Улсын нийгмийн даатгалын хууль тогтоомжийн дагуу Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугчид төлсөн тэтгэмжид Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулна;

в) Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугчид төлсөн болон Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болсон хүүхдийн ба эхнэр /нөхөр/ -ийн тэтгэмж болон түүнтэй адил төлбөрт тухайн нөгөө Улсад татвар ногдуулна, гэхдээ хэрэв хүлээн авагч нь тухайн нөгөө Улсад байнга оршин суугч байвал, татварын хэмжээ эхэнд дурдсан улсад ногдуулж болох хэмжээнээс хэтрэх ёсгүй.

19 дүгээр зүйл. Засгийн газрын алба

1. а) Хэлэлцэн тохирогч Улсын Засгийн газар буюу түүний засаг захиргаа, нутаг дэвсгэрийн нэгжээс тэр Улсын Засгийн газар буюу түүний засаг захиргаа, нутаг дэвсгэрийн нэгжид алба хаасны хувьд хувь этгээдэд төлж байгаа тэтгэврээс бусад цалин, хөлс болон шагнал урамшилд зөвхөн тэр Улсад татвар ногдуулна;

б) Гэхдээ хэрэв уг ажил үйлчилгээг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад гүйцэтгэсэн бөгөөд хувь этгээд нь тухайн Улсын байнга оршин суугч бол дараах тохиолдолд түүнд олгох цалин, хөлс болон шагнал урамшилд зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулна. Уг хувь этгээд;

I/ тухайн Улсын харъяат бол; эсвэл

II/ гагцхүү алба хаших үүднээс тухайн Улсын байнга оршин суугч болоогүй бол.

2. Хэлэлцэн тохирогч Улсын Засгийн газар буюу түүний засаг захиргаа, нутаг дэвсгэрийн нэгжээс аж ахуйн үйл ажиллагаа явуулахтай холбоотой алба хаасны хувьд олгосон цалин, хөлс болон шагнал урамшилд 1 дүгээр хэсгийн заалт үл хамаарна.

20 дугаар зүйл. Оюутнууд

Хэлэлцэн тохирогч Улсад ирэхийнхээ өмнө Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугч байсан буюу одоо оршин суугч хэвээр байгаа бөгөөд Хэлэлцэн тохирогч Улсад гагцхүү суралцах, боловсрол эзэмших зорилгоор ирсэн оюутан, ажлын дадал эзэмшигч буюу дадлага хийгчийн авч байгаа төлбөрүүд нь тухайн Улсын гадна орших эх үүсвэрээс гаралтай бол уг орлогод Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулахгүй.

21 дугаар зүйл. Бусад орлого

1. 2 дугаар хэсгийн заалтад дурдсаны дагуу Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугчийн олж буй бөгөөд аль нэгэн газраас бий болсон, энэхүү Конвенцийн өмнөх зүйлүүдэд хөндөгдөөгүй аливаа орлогод зөвхөн тухайн Улсад татвар ногдуулна.

2. Гэхдээ хэрэв Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын эх үүсвэрээс Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч орлого олсон бол ийм орлого бий болсон тухайн Улсын хууль тогтоомжийн дагуу мөн татвар ногдуулж болно. Хэрэв ийм орлого уг трастаас олсон орлого аваас уг трастад татвар ногдуулахдаа, түүнд төлөгдсөн бөгөөд хуульд заасан ёсоор татвараас чөлөөлөгдөх дүнг хасаж ногдуулах ба тухайн Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч нь жинхэнэ эзэмшигчийн хувьд орлогод нь татвар ногдуулахаар бол орлогын нийт дүнгийн 15 хувиас хэтрэх ёсгүй.

4. ХӨРӨНГИЙН ТАТВАР

22 дугаар зүйл. Хөрөнгө

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчийн эзэмшиж байгаа болон Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байрладаг үл хөдлөх хөрөнгөөр илэрхийлэгдсэн хөрөнгөд нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн байнгын төлөөлөгчийн газар Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байрлаж, түүний үйл ажиллагаанд ашиглагддаг хөрөнгийн зарим хэсгийг бүрдүүлэгч хөдлөх хөрөнгө буюу Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчийн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад бие даасан хувийн үйлчилгээ явуулах зорилгоор ашиглаж буй товлосон газарт харъяалагдах хөдлөх хөрөнгөөр илэрхийлэгдсэн хөрөнгөд төлөөлөгчийн газар буюу товлосон газар байрладаг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

3. Олон улсын тээвэрт Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн ашиглаж буй хөлөг онгоц, агаарын хөлөг болон тийм хөлөг онгоц, агаарын хөлгийн үйл ажиллагаанд хамаарагдах хөдлөх хөрөнгөд зөвхөн тухайн Улсад татвар ногдуулна.

4. Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчийн бусад бүх төрлийн хөрөнгөд зөвхөн тухайн Улсад татвар ногдуулна.

5. ДАВХАР ТАТВАРЫГ АРИЛГАХ АРГУУД

23 дүгээр зүйл. Давхар татвар ногдуулахгүй байх

1. Монгол Улсын хувьд давхар татварыг энэхүү Конвенцийн заалтуудын дагуу Монгол Улсын байнга оршин суугчийн олсон орлого буюу эзэмшиж буй хөрөнгөд Канад Улсад татвар ногдуулж болно,

а) Монгол Улс:

i) тухайн байнга оршин суугчийн орлогод ногдуулсан татвараас Канад Улсад төлсөн орлогын татвартай тэнцүү хэмжээний татварыг хасах;

ii) тухайн байнга оршин суугчийн хөрөнгөд ногдуулсан татвараас Канад Улсад төлсөн хөрөнгийн татвартай тэнцүү хэмжээний татварыг хасах;

Гэхдээ аль ч тохиолдолд, тийм хасалт нь Канад Улсад татвар ногдуулж болох байсан орлого эсвэл хөрөнгөд хамаарах хасалт хийхээс өмнө тооцогдсон орлого ба хөрөнгийн татварын дүнгээс хэтрэх ёсгүй.

б) Энэхүү Конвенцийн аливаа заалтын дагуу Монгол Улсад байнга оршин суугчийн олсон орлого буюу эзэмшиж байгаа хөрөнгийг Монгол Улсад татвараас чөлөөлсөн тохиолдолд Монгол Улс тийм байнга оршин суугчийн үлдэж байгаа орлого буюу хөрөнгөд ногдуулах татварын хэмжээг тогтоохдоо чөлөөлөгдсөн орлого буюу хөрөнгийг оруулан тооцно.

2. Канад Улсын хувьд давхар татварыг дараах байдлаар арилгана:

а) Канад Улсын байнга оршин суугчийн Канад Улсаас өөр улсад олсон ашиг, орлогодоо тухайн улсад татвар төлсөн бол Канад Улсад уг байнга оршин суугчийн төлбөл зохих ашиг, орлогын болон хөрөнгийн татвараас нөгөө улсад төлөгдсөн татвартай тэнцүү хэмжээний татварыг Канад Улсад одоо мөрдөж байгаа хуулийн зохих заалтуудад нийцүүлэн хасч тооцно;

б) Энэхүү Конвенцийн заалтын дагуу Канад Улсад байнга оршин суугчийн олсон орлого буюу эзэмшиж байгаа хөрөнгийг Канад Улсад татвараас чөлөөлөх бөгөөд түүнчлэн Канад Улс уг байнга оршин суугчийн бусад орлого буюу хөрөнгөд татвар ногдуулахдаа чөлөөлөгдөх орлого буюу хөрөнгийг оруулан тооцно.

3. 1 дүгээр хэсгийн "а" дэд хэсгийг хэрэгжүүлэхдээ Монгол Улсад үйлдвэрлэл явуулах буюу ашигт малтмалын нөөцийг олборлох, ашиглахтай холбоотой Канад Улсын байнга оршин суугч компаний Монгол Улсад төлөх татварт аливаа жилд Монгол Улсад болон төлөх аливаа төлбөр, Монгол Улсын хууль тогтоомжийн дагуу тусгай нөхцлөөр чөлөөлсөн, хөнгөлсөн татварыг оролцуулан тооцно. Монгол Улсын эдийн засгийн хөгжлийг дэмжихийн тулд Монгол Улсын татварын хуулиар олгосон аливаа татварын чөлөөлөлт, хөнгөлөлтийг Монгол Улсын эрх бүхий байгууллага баталгаажуулсан байна. Энэхүү Конвенц хүчин төгөлдөр болсон өдрөөс эхлэн татварын жилүүдэд Канад Улсын татвараас энэхүү заалтад дурдсан хөнгөлөлтийг Канад Улс гурван жилийн хугацаанд олгоно.

4. Энэхүү зүйлийг хэрэгжүүлэхдээ Конвенцийн дагуу Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулж болох Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчийн ашиг, орлого буюу хөрөнгө борлуулсны орлогыг тухайн нөгөө Улсын эх үүсвэрээс бий болсон гэж тооцно.

6. БУСАД ЗААЛТУУД

24 дугаар зүйл. Ялгаварлан гадуурхахгүй байх

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын харъяат Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар төлөх болон түүнтэй холбоотой бусад шаардлага, ялангуяа байнга оршин суудаг газрын хувьд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын харъяаттай адил нөхцөлд Хэлэлцэн тохирогч Улсын харъяатыг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын харъяатаас татварын адилгүй буюу илүү хүндрэлтэй нөхцөлд байх ёсгүй.

2. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байрладаг төлөөлөгчийн газрын татвар төлөх нөхцлийг тухайн нөгөө Улсын түүнтэй адилтгах төрлийн үйл ажиллагаа явуулдаг аж ахуйн нэгжийн татвар төлөх нөхцлөөс доогуур байлгаж болохгүй.

3. Энэ зүйлийн заалтыг Хэлэлцэн тохирогч Улсын өөрийн байнга оршин суугчид үзүүлдэг иргэний эрх зүйн байдал буюу гэр бүлийн үүрэгтэй холбоотой татварын чөлөөлөлт, хөнгөлөлтийг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугчид үзүүлэх үүрэгтэй мэтээр тайлбарлахгүй.

4. Энэ Конвенцийн 9 дүгээр зүйлийн заалтууд, 11 дүгээр зүйлийн 7 дугаар хэсэг, 12 дугаар зүйлийн 6 ба 12 А дугаар зүйлийн 6 дугаар хэсэгт зааснаас бусад нөхцөлд Хэлэлцэн тохирогч Улсын тухайн аж ахуйн нэгжийн татвар ногдох орлогыг тодорхойлохдоо тухайн аж ахуйн нэгжээс Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугчид төлсөн зээлийн хүү, эрхийн шимтгэл, техникийн үйлчилгээний хураамж болон бусад төлбөрийг эхэнд дурдсан Улсын байнга оршин суугчид төлсөнтэй адил нөхцлөөр хасна. Үүний адил Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжээс Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугчид төлөх аливаа өр төлбөрийг хэрэв эхэнд дурдсан Улсын байнга оршин суугчидтай гэрээ байгуулсан бол адил нөхцлөөр хасна.

5. 4 дүгээр хэсгийн заалт нь Хэлэлцэн тохирогч Улсын татварын хуулийн аливаа заалтуудын үйлчлэлийг дараах нөхцлүүдэд хөндөхгүй:

а) энэхүү Конвенцид гарын үсэг зурсан өдөр хүчин төгөлдөр болсон хүүгийн хасалттай холбоотой /ерөнхий зарчмыг өөрчлөөгүй энэхүү нөхцлийн аливаа дараа дараагийн өөрчлөлтийг оруулна/; буюу

б) тухайн Хэлэлцэн тохирогч Улсын оршин суугчдад олгогдож байгаа татварын нөхцлөөс дутуу нөхцлийг тухайн улсын байнга оршин суугч бус этгээдэд бий болгохуйц татварын хуулийн өөрчлөлтийг баталсан бол.

6. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн хөрөнгийг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугч, гуравдагч Улсын байнга оршин суугч нэг буюу хэсэг этгээд шууд болон шууд бусаар, бүхэлд буюу хэсэгчлэн эзэмших буюу хянаж байвал Хэлэлцэн тохирогч Улс өөрийн адил төрлийн үйл ажиллагаа явуулж буй аж ахуйн нэгжийн татвар төлөх буюу түүнтэй холбоотой шаардлагаас өөр буюу илүү хүндрэлтэй байдалд оруулах хариуцлага ногдуулахгүй.

7. Энэ зүйлд "татвар" гэсэн нэр томъёонд энэхүү Конвенцид тусгагдсан татваруудыг ойлгоно.

25 дугаар зүйл. Харилцан тохирох журам

1. Хэлэлцэн тохирогч аль нэг Улс буюу хоёр Улсын аль аль нь тухайн хувь этгээдэд энэхүү Конвенцид заагдаагүй татварыг түүнд ногдуулсан буюу ногдуулах гэж байгаа гэж үзвэл тухайн Улсуудын дотоодын хууль тогтоомжийн заалтуудыг үл харгалзан өөрийн байнга оршин суугаа Хэлэлцэн тохирогч Улсынхаа эрх бүхий байгууллагад энэ татварыг өөрчлөх буюу хүчингүй болгох талаар бичгээр гомдол гаргаж болно. Энэхүү Конвенцид заагдаагүй татвар ногдуулсан тухай гомдлыг уг татварыг анх ногдуулсан өдрөөс хойш 2 жилийн дотор гаргана.

2. Хэрэв гаргасан гомдол нь үнэнийн хувьтай бөгөөд нэг нь гомдлыг нотолж хангалттай шийдвэр гаргах боломжгүй бол 1 дүгээр хэсэгт дурдсан эрх бүхий байгууллага энэхүү Конвенцид заагдаагүй татвараас зайлсхийх явдал гаргуулахгүй байх үүднээс Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын эрх бүхий байгууллагатай уг гомдлыг харилцан тохиролцож шийдвэрлэхийг эрмэлзэлнэ.

3. Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллагууд нь энэхүү Конвенцийг тайлбарлах буюу хэрэглэхэд үүсэх аливаа хүндрэлтэй болон эргэлзээтэй асуудлуудыг харилцан тохиролцох замаар шийдвэрлэхийг эрмэлзэнэ.

4. Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллагууд нь энэхүү Конвенцид тусгагдаагүй тохиолдолд давхар татварыг ногдуулахгүй байх талаар хамтран зөвлөлдөх буюу Конвенцийг хэрэглэх зорилгоор шууд харилцаж болно.

5. Хэрэв Конвенцийг тайлбарлах буюу хэрэглэхэд үүсэх аливаа хүндрэлтэй, эргэлзээ асуудлуудыг энэхүү зүйлийн хэсгүүдэд дурдсан эрх бүхий байгууллагууд шийдвэрлэж чадаагүй бол хоёр талын эрх бүхий байгууллагууд болон татвар төлөгчид арбитрын шийдвэрээр үүрэг хүлээх тухай бичгээр харилцан зөвшилцөж арбитраар хянуулахаар хандаж болно. Тухайн тохиолдолд арбитрын байгууллагын шийдвэр нь гомдол гаргасан хоёр улсад хамаарна. Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын хооронд нот бичиг солилцох замаар асуудлыг шийдвэрлэнэ.

26 дугаар зүйл. Харилцан мэдээлэл солилцох

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллагууд энэхүү Конвенцид хамрагдах заалтуудыг хэрэгжүүлэх үүднээс энэхүү Конвенцоор зохицуулагдах татваруудын тухай Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын дотоодын хуулийн талаар, Конвенцид харш бус мэдээллийг харилцан солилцоно. Харилцан солилцох мэдээлэл нь 1 дүгээр зүйлээр хязгаарлагдахгүй. Хэлэлцэн тохирогч Улсын хүлээн авсан мэдээллийг тухайн Улсын дотоодын хуулийн дагуу нууцлах бөгөөд тухайн Улсад татвар тогтоох буюу хураах, албадан хураах буюу шүүхийн шийдвэр гаргах, маргаан таслахтай холбогдол бүхий этгээдүүд, эрх бүхий байгууллагуудад (түүний дотор шүүх, захиргааны байгууллагыг оролцуулан) мэдэгдэх эрхтэй. Тэдгээр этгээд буюу эрх бүхий байгууллагууд нь уг мэдээллийг зөвхөн энэхүү зорилгод ашиглана. Түүнчлэн тэд дээрх мэдээллийг олон нийтийн шүүх ажиллагааны явцад задлах буюу шүүхийн шийдвэрт тусгаж болно.

2. 1 дүгээр хэсгийн заалт нь ямар ч тохиолдолд Хэлэлцэн тохирогч Улсад дараах үүргийг хүлээлгэх ёсгүй:

а) Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын хууль тогтоомж, захиргааны хэм хэмжээнд харшлах захиргааны арга хэмжээ авах;

б) Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын хууль тогтоомж болон захиргааны ердийн үйл ажиллагааны дагуу олж үл болох мэдээллээр хангах;

в) Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын аливаа худалдаа, аж ахуйн үйл ажиллагаа, аж үйлдвэр, арилжааны буюу мэргэжлийн нууц буюу худалдааны үйл ажиллагааг илрүүлэх мэдээ болон нийгмийн хэв журамд харшлах мэдээллээр хангах.

3. Хэрэв энэхүү зүйлийн дагуу Хэлэлцэн тохирогч Улсын хүссэн мэдээллийг өөрийн ногдуулсан татвартай холбогдсон тийм мэдээлэл нөгөө Улсад шаардлагагүй бол ийм хэлбэрээр хүссэн мэдээллийг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс олж өгөхийг эрмэлзэнэ. Хэрэв Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын эрх бүхий байгууллага Хэлэлцэн тохирогч Улсаас онцгойлон шаардсан тохиолдолд энэ зүйлийн дагуу тийм төлбөрийн баримт, эх баримт бичгийн хуулбарууд /түүний дотор тайлан, илтгэл, тооцоо/-ыг бүхий л хэлбэрээр гаргаж өгөхийг эрмэлзэх бөгөөд үүнтэй адилаар Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын өөрийн татвартай холбоотой хууль тогтоомж болон захиргааны хэм хэмжээний дагуу төлбөрийн баримт, баримт бичгүүдийг олж авч болно.

27 дугаар зүйл. Дипломат ба консулын ажилтнууд

1. Энэхүү Конвенц нь олон улсын эрх зүйн ерөнхий хэм хэмжээ буюу тусгай хэлэлцээрийн заалтуудын дагуу дипломат төлөөлөгчийн газар буюу консулын газрын гишүүдийн санхүүгийн хөнгөлөлт эдлэх эрхийг үл хөндөнө.

2. 4 дүгээр зүйлийн заалтуудыг үл харгалзан Хэлэлцэн тохирогч Улсын дипломат болон байнгын төлөөлөгчийн газар буюу консулын газрын гишүүд болох хувь этгээд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад буюу гуравдагч Улсад байрладаг, хэрэв тухайн хувь этгээд нь илгээгч Улсын байнгын оршин суугчдын нийт орлогод ногдуулах татвартай холбогдсон адил үүрэг хүлээж байгаа бол Конвенцийн зорилгоор илгээгч Улсын байнгын оршин суугч гэж үзнэ.

3. Гуравдагч Улсын буюу бүлэг Улсын олон улсын байгууллага болон тэдгээрийн албан ёсны гишүүн, дипломат болон байнгын төлөөлөгчийн газар буюу консулын газрын гишүүд Хэлэлцэн тохирогч Улсад оршин суудаг бөгөөд Хэлэлцэн тохирогч Улсын аль алинд нь ч байнгын оршин суугчийн нийт орлогод ногдуулах татвартай холбогдсон адил үүрэг хүлээдэггүй бол энэхүү Конвенцийг хэрэглэхгүй.

28 дугаар зүйл. Бусад журам, зохицуулалтууд

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулахдаа Хэлэлцэн тохирогч Улсын хууль, тогтоомжийн дагуу ямар нэгэн хөнгөлөлт, чөлөөлөлт, хасалтыг тогтоох асуудлыг энэхүү Конвенцийн заалтуудаар хязгаарлагдахгүй. Канад Улсын байнгын оршин суугч этгээдтэй Монгол Улсын Засгийн газар хооронд байгуулсан газрын тос, байгалын хий буюу уул уурхайн салбартай холбоотой адил гэрээ буюу аливаа бүтээгдэхүүн үйлдвэрлэхээс олсон орлогод хуулиар тогтоосон багасгасан татварын хэмжээг хэрэглэхийг ийм заалтуудаар хязгаарлахгүй.

2. Нөхөрлөл, траст буюу хүү авдаг гадаадын байгууллагыг хянадаг Канад Улсын байнга оршин суугчийн орлогын хэмжээнд татвар ногдуулахаас Канад Улс урьдчилан сэргийлэхэд энэхүү Конвенцоор хязгаарлахгүй.

3. Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч болон тухайн Улсын байнга оршин суугч биш нэг буюу хэсэг этгээд компани, траст буюу бусад хуулийн этгээдийг шууд буюу шууд бусаар эзэмших буюу хянадаг, хэрэв тухайн Улсын компан, траст буюу бусад байгууллагын хөрөнгө болон орлогод ногдуулсан нийт татвар нь тухайн Улсад ногдуулж болох хэмжээнээс доогуур байвал, хэрэв тухайн Улсын байнгын оршиг суугч нэг буюу хэсэг этгээд компанийн хөрөнгийн бүх хувьцаа болон траст буюу бусад хуулийн этгээдийн хүүг эзэмшдэг бол энэхүү Конвенцийг хэрэглэхгүй.

4. Үйлчилгээний салбар дахь Худалдааний Ерөнхий Хэлэлцээрийн 22 дугаар зүйлийн 3 дугаар хэсгийг /Зөвлөлдөөн/ хэрэгжүүлэхдээ энэхүү хэсгийг үл харгалзан Хэлэлцэн тохирогч Улсууд, тэдгээрийн хооронд үүссэн аливаа маргааныг Конвенцийн хүрээнд хамаарч байвал Үйлчилгээний салбар дахь Худалдааны зөвлөлд оруулж болно. Гэхдээ Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улс энэхүү хэсгийн талаар харилцан тохирсон байх ёстой. Энэ хэсгийг тайлбарлахад гарах аливаа эргэлзээг 25 дугаар зүйлийн 3 дугаар хэсгийн дагуу болон Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын тохиролцсон аливаа бусад журмын дагуу шийдвэрлэнэ.

5. Энэхүү Конвенцийн аливаа заалтын дагуу Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвараас чөлөөлөгдсөн аливаа орлого болон Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад мөрдөгдөж байгаа хуулийн дагуу тийм орлогын хувьд орлогын нийт дүнд нь бус зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад шилжүүлсэн буюу авсан орлогын дүнд татвар ногдуулж болно. Энэхүү Конвенцид заасны дагуу эхэнд дурдсан Хэлэлцэн тохирогч Улсад хөнгөлөлт олгох бөгөөд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулсан орлоготой тэнцүү хэмжээний орлогод татвар ногдуулж болно.

7. ТӨГСГӨЛИЙН ЗААЛТУУД

29 дүгээр зүйл. Хүчин төгөлдөр болох

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын Засгийн газрууд энэхүү Конвенцийг хүчин төгөлдөр болгоход шаардагдах үндэсний хуулийн шаардлагыг биелүүлсэн тухайгаа дипломат шугамаар харилцан мэдэгдэнэ.

2. 1 дүгээр хэсэгт дурдсан сүүлчийн ноот бичгийг харилцан солилцсон өдрөөс эхлэн энэхүү Конвенц хүчин төгөлдөр болох бөгөөд түүний заалтуудыг доор заасны дагуу хэрэглэнэ;

а) Конвенц хүчин төгөлдөр болсон хуанлийн жилийн 1 дүгээр сарын 1-ний өдөр буюу түүний дараагийн өдрөөс эхлэн эх үүсвэрт нь суутгалаар байнга оршин суугч бус этгээдийн төлсөн буюу хөнгөлсөн татварт;

б) Хэлэлцээр хүчин төгөлдөр болсон хуанлийн жилийн 1 дүгээр сарын 1-ний өдөр буюу түүний дараагийн өдрөөс эхлэн аливаа татварын жилийн бусад татварт.

30 дугаар зүйл. Дуусгавар болох

Энэхүү Конвенцийг Хэлэлцэн тохирогч аль нэг Улс цуцлах хүртэл хүчин төгөлдөр мөрдөх бөгөөд гэхдээ энэхүү Конвенц хүчин төгөлдөр болсон өдрөөс хойш 5 жилийн дараагаас эхлэн аливаа хуанлийн жилийн 6 дугаар сарын 30-ны өдрөөс өмнө Хэлэлцэн тохирогч аль ч Улс Конвенцийг цуцлах тухайгаа дипломат шугамаар бичгээр Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад мэдэгдэж болно. Энэ тохиолдолд энэхүү Конвенц дараах хүрээнд үйлчлэхээ болино.

а) уг хуанлийн жил дууссаны дараагаас эхлэн эх үүсвэрт нь суутгалаар байнга оршин суугч бус этгээдийн төлсөн буюу хөнгөлсөн зохих татварт;

б) уг хуанлийн жил дууссаны дараагаас эхлэн татварын жилд төлбөл зохих бусад татварт.

Дээр дурдсаныг нотолж, зохих ёсоор эрх олгогдсон дараах хүмүүс энэхүү Конвенцид гарын үсэг зурав.

Энэхүү Конвенцийг Оттава хотноо 2002 оны 5 дугаар сарын 27 өдөр монгол, англи, франц хэлээр тус бүр хоёр эх хувь үйлдсэн бөгөөд эх бичвэрүүд нь адил хүчинтэй байна.

МОНГОЛ УЛСЫН ЗАСГИЙН
ГАЗРЫГ ТӨЛӨӨЛЖ

КАНАД УЛСЫН ЗАСГИЙН
ГАЗРЫГ ТӨЛӨӨЛЖ

**CONVENTION
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF MONGOLIA
AND
THE GOVERNMENT OF CANADA
FOR
THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION
OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO
TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL**

The Government of Mongolia and the Government of Canada, desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, have agreed as follows:

I. SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1

Persons Covered

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

Taxes Covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of each Contracting State, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains derived from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are, in particular:
 - (a) in the case of Mongolia:
 - (i) the individual income tax, and
 - (ii) the corporate income tax

(hereinafter referred to as "Mongolian tax") and

(b) in the case of Canada, the taxes imposed by the Government of Canada under the *Income Tax Act* (hereinafter referred to as "Canadian tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes and to taxes on capital which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

II. DEFINITIONS

Article 3

General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires,
 - (a) the term "Mongolia", used in a geographical sense, means the territory of Mongolia including any area in which the tax law of Mongolia is in force insofar as Mongolia exercises in such area, in conformity with international law, sovereign rights to exploit its natural resources, and the airspace above the land territory;
 - (b) the term "Canada", used in a geographical sense, means the territory of Canada, including its territorial sea and air space over the land territory and the territorial sea, as well as the exclusive economic zone and the continental shelf beyond that zone, over which Canada exercises, in accordance with international law, its sovereign rights;
 - (c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean, as the context requires, Mongolia or Canada;
 - (d) the term "person" includes an individual, a trust, a company, a partnership and any other body of persons;
 - (e) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - (f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

- (g) the term "competent authority" means
 - (i) in the case of Mongolia, the Minister of Finance or the Minister's authorized representative, and
 - (ii) in the case of Canada, the Minister of National Revenue or the Minister's authorized representative,
- (h) the term "national" means
 - (i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
- (i) the term "international traffic" means any voyage of a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State to transport passengers or property except where the principal purpose of the voyage is to transport passengers or property between places within the other Contracting State.

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies.

Article 4

Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means
- (a) any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of the person's domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature but does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State, and
 - (b) the Government of a Contracting State or of a political subdivision thereof, a local authority therein, or an instrumentality of any such government or authority.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then the individual's status shall be determined as follows:

- (a) the individual shall be deemed to be a resident only of the State in which the individual has a permanent home available and if the individual has a permanent home available in both States, the individual shall be deemed to be a resident only of the State with which the individual's personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- (b) if the State in which the individual's centre of vital interests is situated cannot be determined, or if there is not a permanent home available to the individual in either State, the individual shall be deemed to be a resident only of the State in which the individual has an habitual abode;
- (c) if the individual has an habitual abode in both States or in neither of them, the individual shall be deemed to be a resident only of the State of which the individual is a national; and
- (d) if the individual is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a company is a resident of both Contracting States, then its status shall be determined as follows:

- (a) it shall be deemed to be a resident only of the State of which it is a national; or
- (b) if it is a national of neither of the States, it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

4. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual or a company is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement endeavour to settle the question and to determine the mode of application of the Convention to such person. In the absence of such agreement, such person shall not be entitled to claim any relief or exemption from tax provided by the Convention.

Article 5

Permanent Establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term "permanent establishment" includes especially
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop; and
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place relating to the exploration for or the exploitation of natural resources.
3. The term "permanent establishment" likewise encompasses:
 - (a) a building site, a construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith, but only where such site, project or activities continue for a period of more than six months;
 - (b) the furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise of a Contracting State through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purposes in the other Contracting State, but only where activities of that nature continue (for the same or a connected project) within that State for a period or periods aggregating more than 183 days within any twelve month period.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include
 - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

- (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character; or
- (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e) provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person (other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies) is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts on behalf of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

III. TAXATION OF INCOME

Article 6

Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. For the purposes of this Convention, the term "immovable property" shall have the meaning which it has for the purposes of the relevant tax law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. Ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property and to income from the alienation of such property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

Business Profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on or has carried on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment and with all other persons.

3. In the determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed those deductible expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment including executive and general administrative expenses, whether incurred in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
5. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
6. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

Shipping and Air Transport

1. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.
2. Notwithstanding the provisions of Article 7, profits derived by an enterprise of a Contracting State from a voyage of a ship or aircraft where the principal purpose of the voyage is to transport passengers or property between places in the other Contracting State may be taxed in that other State.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.
4. For the purposes of this Article,
 - (a) the term "profits" includes
 - (i) gross receipts and revenues derived directly from the operation of ships or aircraft in international traffic, and
 - (ii) interest that is incidental to the operation of ships or aircraft in international traffic; and
 - (b) the term "operation of ships or aircraft in international traffic" by an enterprise, includes
 - (i) the charter or rental of ships or aircraft, and

- (ii) the rental of containers and related equipment,

by that enterprise if that charter or rental is incidental to the operation by that enterprise of ships or aircraft in international traffic.

Article 9

Associated Enterprises

Where

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations that differ from those that would be made between independent enterprises, then any income that would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, has not so accrued, may be included in the income of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10

Dividends

1. Dividends paid by a company that is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
 - (a) except in the case of dividends paid by a non-resident-owned investment corporation that is a resident of Canada, 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company that controls directly or indirectly at least 10 per cent of the voting power in the company paying the dividends; and

- (b) 15 per cent of the gross amount of the dividends, in all other cases.

The provisions of this paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraph 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company that is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

6. Nothing in this Convention shall be construed as preventing a Contracting State from imposing on the earnings of a company attributable to a permanent establishment in that State, or the earnings attributable to the alienation of immovable property situated in that State by a company carrying on a trade in immovable property, a tax in addition to the tax that would be chargeable on the earnings of a company that is a national of that State, except that any additional tax so imposed shall not exceed five per cent of the amount of such earnings that have not been subjected to such additional tax in previous taxation years.

Article 11

Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2:

- (a) interest arising in a Contracting State and paid in respect of indebtedness of the Government of that State or of a political subdivision or local authority thereof shall, if the interest is beneficially owned by a resident of the other Contracting State, be taxable only in that other State;
- (b) interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State if it is paid in respect of a loan made, guaranteed or insured, or a credit extended, guaranteed or insured by an entity wholly-owned and controlled by the Government of that other State, provided the loan or credit is in respect of imports or exports.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures, as well as income which is subjected to the same taxation treatment as income from money lent by the laws of the State in which the income arises. However, the term "interest" does not include income dealt with in Article 8 or Article 10.

5. The provisions of paragraphs 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether the payer is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount that would have

been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
 - (a) 5 per cent of the gross amount of the royalties in the case of:
 - (i) copyright royalties and other like payments in respect of the production or reproduction of any literary, dramatic, musical or other artistic work (but not including royalties in respect of motion picture films nor royalties in respect of works on film or videotape or other means of reproduction for use in connection with television broadcasting); and
 - (ii) royalties for the use of, or the right to use, computer software or any patent or for information concerning industrial, commercial or scientific experience (but not including any such royalty provided in connection with a rental or franchise agreement);
 - (b) 10 per cent of the gross amount of the royalties in all other cases.
3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright, patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process or other intangible property, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience, and includes payments of any kind in respect of motion picture films and works on film, videotape or other means of reproduction for use in connection with television.
4. The provisions of paragraphs 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a

fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether the payer is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and another person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount that would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12A

Technical Fees

1. Technical fees arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such technical fees may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the technical fees is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the technical fees.

3. The term "technical fees" as used in this Article means payments of any kind to any person, other than to an employee of the person making the payments, in consideration for any services of a technical, managerial or consultancy nature.

4. The provisions of paragraph 2 of this Article shall not apply if the recipient of the technical fees, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the technical fees arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the technical fees are effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such a case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Technical fees shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the technical fees, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the technical fees was incurred, and such technical fees are borne by that permanent establishment or fixed base, then such technical fees shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the technical fees paid exceeds for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains derived from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment that an enterprise of a Contracting State has or had in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base that is or was available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such a fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or from containers used in, or other movable property pertaining to, the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that State.

4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of

- (a) shares, the value of which is derived principally from immovable property situated in the other State; or
- (b) an interest in a partnership or trust, the value of which is derived principally from immovable property situated in that other State;

may be taxed in that other State. For the purposes of this paragraph, the term "immovable property" does not include any property, other than rental property, in which the business of the company, partnership or trust is carried on.

5. Where a resident of a Contracting State alienates property in the course of a corporate or other organization, reorganization, amalgamation, division or similar transaction and profit, gain or income with respect to such alienation is not recognized for the purpose of taxation in that State, if requested to do so by the person who acquires the property, the competent authority of the other Contracting State may agree, in order to avoid double taxation and subject to terms and conditions satisfactory to such competent authority, to defer the recognition of the profit, gain or income with respect to such property for the purpose of taxation in that other State until such time and in such manner as may be stipulated in the agreement.

6. Gains derived from the alienation of any property, other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

7. The provisions of paragraph 6 shall not affect the right of a Contracting State to levy, according to its law, a tax on gains derived from the alienation of any property derived by an individual who is a resident of the other Contracting State and has been a resident of the first-mentioned State at any time during the six years immediately preceding the alienation of the property.

8. Where an individual who ceases to be a resident of a Contracting State, and immediately thereafter becomes a resident of the other Contracting State, is treated for the purposes of taxation in the first-mentioned State as having alienated a property and is taxed in that State by reason thereof, the individual may elect to be treated for purposes of taxation in the other State as if the individual had, immediately before becoming a resident of that State, sold and repurchased the property for an amount equal to its fair market value at that time.

Article 14

Independent Personal Services

1. Subject to the provisions of Article 12A, income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional or similar services of an independent character shall be taxable only in that State except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State:

- (a) if the individual has or had a fixed base regularly available in the other Contracting State for the purpose of performing the services; in that case,

only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in the other Contracting State; or

- (b) the individual is present in the other Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any 12 month period commencing or ending in the fiscal year concerned; in that case, only so much of the income as is derived from the individual's activities performed in that other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

Dependent Personal Services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the calendar year concerned; and
- (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, a person who is not a resident of the other State; and
- (c) and such remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base that the person has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the remuneration is derived by a resident of the other Contracting State.

Article 16

Directors' Fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in the capacity as a member of the board of directors or a similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17

Artistes and Sportspersons

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from that resident's personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in that individual's capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson personally but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.
3. The provisions of paragraph 2 shall not apply if it is established that neither the entertainer or the sportsperson nor persons related thereto participate directly or indirectly in the profits of the person referred to in that paragraph.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities performed in a Contracting State by artistes or sportspersons if the visit to that State is wholly or mainly supported by public funds of one or both of the Contracting States or political subdivisions or local authorities thereof. In such a case, the income shall be taxable only in the Contracting State in which the artiste or the sportsperson is a resident.

Article 18

Pensions and Annuities

1. Pensions and annuities arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Pensions arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may also be taxed in the State in which they arise and according to the laws of that State. However, in the case of periodic pension payments, other than payments under the social security legislation in a Contracting State, the tax so charged shall not exceed the lesser of

- (a) 15 per cent of the gross amount of the payment; and
- (b) the rate determined by reference to the amount of tax that the recipient of the payment would otherwise be required to pay for the year on the total amount of the periodic pension payments received by the individual in the year, if the individual were resident in the Contracting State in which the payment arises.

3. Annuities arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may also be taxed in the State in which they arise and according to the law of that State, but the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the portion thereof that is subject to tax in that State. However, this limitation does not apply to lump-sum payments arising on the surrender, cancellation, redemption, sale or other alienation of an annuity, or to payments of any kind under an annuity contract the cost of which was deductible, in whole or in part, in computing the income of any person who acquired the contract.

4. Notwithstanding anything in this Convention

- (a) war pensions and allowances (including pensions and allowances paid to war veterans or paid as a consequence of damages or injuries suffered as a consequence of a war) arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be exempt from tax in that other State to the extent that they would be exempt from tax if received by a resident of the first-mentioned State;
- (b) benefits under the social security legislation in a Contracting State paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State; and
- (c) alimony and other similar payments arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State who is subject to tax therein in respect thereof shall be taxable only in that other State, but the amount taxable in that other State shall not exceed the amount that would be taxable in the first-mentioned State if the recipient were a resident thereof.

Article 19

Government Service

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
 - (b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who
 - (i) is a national of that State, or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to salaries, wages and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20

Students

Payments which a student, apprentice or business trainee who is, or was immediately before visiting a Contracting State, a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of that individual's education or training receives for the purpose of that individual's maintenance, education or training shall not be taxed in that State, if such payments arise from sources outside that State.

Article 21

Other Income

1. Subject to the provisions of paragraph 2, items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.
2. However, if such income is derived by a resident of a Contracting State from sources in the other Contracting State, such income may also be taxed in the State in which it arises and according to the law of that State. Where such income is income

from a trust, other than a trust to which contributions were deductible, the tax so charged shall, if the income is taxable in the Contracting State in which the beneficial owner is a resident, not exceed 15 per cent of the gross amount of the income.

IV. TAXATION OF CAPITAL

Article 22

Capital

1. Capital represented by immovable property owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment that an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.
3. Capital represented by ships and aircraft operated by an enterprise of a Contracting State in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft shall be taxable only in that State.
4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

V. METHODS FOR ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Article 23

Elimination of Double Taxation

1. In the case of Mongolia, where a resident of Mongolia derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the Canada:

(a) Mongolia shall allow:

- (i) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Canada;
- (ii) as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid in Canada.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in Canada.

(b) Where in accordance with any provision of the Convention income derived or capital owned by a resident of Mongolia is exempt from tax in Mongolia, Mongolia may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

2. In the case of Canada, double taxation shall be avoided as follows:

(a) subject to the existing provisions of the law of Canada regarding the deduction from tax payable in Canada of tax paid in a territory outside Canada and to any subsequent modification of those provisions - which shall not affect the general principle hereof - and unless a greater deduction or relief is provided under the laws of Canada, tax payable in Mongolia on profits, income or gains arising in Mongolia shall be deducted from any Canadian tax payable in respect of such profits, income or gains;

(b) where, in accordance with any provision of the Convention, income derived or capital owned by a resident of Canada is exempt from tax in Canada, Canada may nevertheless, in calculating the amount of tax on other income or capital, take into account the exempted income or capital.

3. For the purposes of subparagraph (a) of paragraph 1, tax payable in Mongolia by a company which is a resident of Canada in respect of profits attributable to manufacturing activities or to the exploration or exploitation of natural resources carried on by it in Mongolia shall be deemed to include any amount which would have been payable thereon as Mongolian tax for any year but for an exemption from, or reduction of, tax granted for that year or any part thereof under specific provisions of Mongolian legislation and provided always that the competent authority of Mongolia has certified that any such exemption from or reduction of Mongolian tax given under these provisions has been granted in order to promote economic development in Mongolia. Canada will only provide relief from Canadian tax by virtue of this paragraph for profits for taxation years beginning after the date on which the Convention entered into force and ending within three years of that date.

4. For the purposes of this Article, profits, income or gains of a resident of a Contracting State that may be taxed in the other Contracting State in accordance with this Convention shall be deemed to arise from sources in that other State.

VI. SPECIAL PROVISIONS

Article 24

Non-Discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith that is more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.
2. The taxation on a permanent establishment that an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.
3. Nothing in this Article shall be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities that it grants to its own residents.
4. Except where the provisions of Article 9, paragraph 7 of Article 11, paragraph 6 of Article 12 or paragraph 6 of Article 12A apply, interest, royalties, technical fees and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.
5. The provisions of paragraph 4 shall not affect the operation of any provision of the taxation laws of a Contracting State:
 - (a) relating to the deductibility of interest and which is in force on the date of signature of this Convention (including any subsequent modification of such provision that does not change the general nature thereof); or
 - (b) adopted after such date by a Contracting State and which is designed to ensure that a person who is not a resident of that State does not enjoy, under the laws of that State, a tax treatment that is more favorable than that enjoyed by residents of that State.

6. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith that is more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises that are residents of the first-mentioned State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of a third State, are or may be subjected.

7. In this Article, the term "taxation" means taxes that are the subject of this Convention.

Article 25

Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for that person in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, that person may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, address to the competent authority of the Contracting State of which that person is a resident an application in writing stating the grounds for claiming the revision of such taxation. To be admissible, the said application must be submitted within two years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority referred to in paragraph 1 shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation not in accordance with the Convention.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention and may communicate with each other directly for the purpose of applying the Convention.

5. If any difficulty or doubt arising as to the interpretation or application of the Convention cannot be resolved by the competent authorities pursuant to the preceding paragraphs of this Article, the case may be submitted for arbitration if both competent authorities and the taxpayer agree and the taxpayer agrees in writing to be bound by the decision of the arbitration board. The decision of the arbitration board in a particular case shall be binding on both States with respect to that case. The procedure shall be established in an exchange of notes between the Contracting States.

Article 26

Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is relevant for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws in the Contracting States concerning taxes covered by this Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement in respect of, or the determination of appeals in relation to taxes imposed by that State. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and the administrative practice of that or of the other Contracting State;
- (b) to supply information that is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State; or
- (c) to supply information that would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

3. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall endeavour to obtain the information to which the request relates in the same way as if its own taxation were involved, even though the other State does not, at that time, need such information. If specifically requested by the competent authority of a Contracting State, the competent authority of the other Contracting State shall endeavour to provide information under this Article in the form requested, such as depositions of witnesses and copies of unedited original documents (including books, papers, statements, records, accounts or writings), to the same extent such depositions and documents can be obtained under the laws and administrative practices of that other State with respect to its own taxes.

Article 27

Members of Diplomatic Missions and Consular Posts

1. Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.
2. Notwithstanding the provisions of Article 4, an individual who is a member of a diplomatic mission, consular post or permanent mission of a Contracting State that is situated in the other Contracting State or in a third State shall be deemed for the purposes of the Convention to be a resident only of the sending State if that individual is liable in the sending State to the same obligations in relation to tax on total income as are residents of that sending State.
3. The Convention shall not apply to international organizations, to organs or officials thereof and to persons who are members of a diplomatic mission, consular post or permanent mission of a third State or group of States, being present in a Contracting State and who are not liable in either Contracting State to the same obligations in relation to tax on their total income as are residents thereof.

Article 28

Miscellaneous Rules

1. The provisions of this Convention shall not be construed to restrict in any manner any exemption, allowance, credit or other deduction accorded by the laws of a Contracting State in the determination of the tax imposed by that State. For greater certainty, such provisions shall not restrict the application of any lower rate of tax established by those laws, in particular, with respect to the income from any production sharing or similar contracts relating to the oil, gas or mining sectors concluded by the Government of Mongolia with a person who is a resident of Canada.
2. Nothing in the Convention shall be construed as preventing Canada from imposing a tax on amounts included in the income of a resident of Canada with respect to a partnership, trust, or controlled foreign affiliate, in which that resident has an interest.
3. The Convention shall not apply to any company, trust or other entity that is a resident of a Contracting State and is beneficially owned or controlled, directly or indirectly, by one or more persons who are not residents of that State, if the amount of the tax imposed on the income or capital of the company, trust or other entity by that State is substantially lower than the amount that would be imposed by that State if all of the shares of the capital stock of the company or all of the interests in the trust or other

entity, as the case may be, were beneficially owned by one or more individuals who were residents of that State.

4. For the purposes of paragraph 3 of Article XXII (Consultation) of the General Agreement on Trade in Services, the Contracting States agree that, notwithstanding that paragraph, any dispute between them as to whether a measure falls within the scope of the Convention may be brought before the Council for Trade in Services, as provided by that paragraph, only with the consent of both Contracting States. Any doubt as to the interpretation of this paragraph shall be resolved under paragraph 3 of Article 25 or, failing agreement under that procedure, pursuant to any other procedure agreed to by both Contracting States.

5. Where under any provision of the Convention any income is relieved from tax in a Contracting State and, under the law in force in the other Contracting State a person, in respect of that income, is subject to tax by reference to the amount thereof that is remitted to or received in that other Contracting State and not by reference to the full amount thereof, then the relief to be allowed under the Convention in the first-mentioned Contracting State shall apply only to so much of the income as is taxed in the other Contracting State.

VII. FINAL PROVISIONS

Article 29

Entry into Force

1. The Governments of the Contracting States shall notify each other through diplomatic channels that the constitutional requirements for the entry into force of this Convention have been complied with.
2. The Convention shall enter into force upon the date of the later of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall apply:
 - (a) in respect of tax withheld at the source on amounts paid or credited to non-residents on or after the first day of January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force; and
 - (b) in respect of other taxes, for taxation years beginning on or after the first day of January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force.

Article 30

Termination

This Convention shall continue in effect indefinitely but either Contracting State may, on or before June 30 of any calendar year beginning after the fifth year from the date of the entry into force of the Convention, give to the other Contracting State a notice of termination in writing through diplomatic channels. In such event, the Convention shall cease to have effect

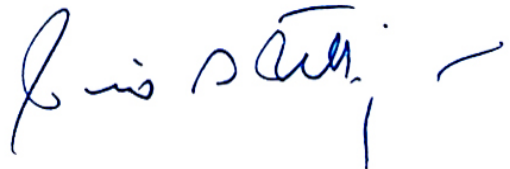
- (a) in respect of tax withheld at the source on amounts paid or credited to non-residents, after the end of that calendar year, and
- (b) in respect of other taxes, for taxation years beginning after the end of that calendar year.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorized to that effect, have signed this Convention.

DONE in duplicate at *Ottawa*, this *27th* day of *May*, 2002, in the English, Mongolian and French languages, each version being equally authentic.

FOR THE GOVERNMENT
OF MONGOLIA

FOR THE GOVERNMENT
OF CANADA

**CONVENTION
ENTRE
LE GOUVERNEMENT DE LA MONGOLIE
ET
LE GOUVERNEMENT DU CANADA
EN VUE D'ÉVITER LES DOUBLES IMPOSITIONS
ET DE PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE
EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE**

Le Gouvernement de la Mongolie et le Gouvernement du Canada, désireux de conclure une Convention en vue d'éviter les doubles impositions et de prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, sont convenus des dispositions suivantes:

I. CHAMP D'APPLICATION DE LA CONVENTION

Article 1

Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants.

Article 2

Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte de chacun des États contractants, quel que soit le système de perception.
2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale, ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, ainsi que les impôts sur les plus-values.
3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment:
 - a) en ce qui concerne la Mongolie:

(i) l'impôt sur le revenu des personnes physiques, et

(ii) l'impôt des sociétés.

(ci-après dénommés «impôt mongol»); et

b) en ce qui concerne le Canada, les impôts qui sont perçus par le Gouvernement du Canada en vertu de la *Loi de l'impôt sur le revenu* (ci-après dénommés «impôt canadien»).

4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue et aux impôts sur la fortune qui seraient établis après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des États contractants se communiquent les modifications significatives apportées à leurs législations fiscales respectives.

II. DÉFINITIONS

Article 3

Définitions générales

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente:

- a) le terme «Mongolie», employé dans un sens géographique, désigne le territoire de la Mongolie ainsi que les zones dans lesquelles la législation fiscale de la Mongolie est en vigueur dans la mesure où la Mongolie exerce dans ces zones, en conformité avec le droit international, des droits souverains aux fins de l'exploitation de ressources naturelles et l'espace aérien situé au-dessus du territoire;
- b) le terme «Canada», employé dans un sens géographique, désigne le territoire du Canada, y compris la mer territoriale et l'espace aérien situé au-dessus du territoire et de la mer territoriale ainsi que la zone économique exclusive et le plateau continental situé au-delà de cette zone, sur lesquels le Canada exerce ses droits souverains conformément au droit international;

- c) les expressions «un État contractant» et «l'autre État contractant» désignent, suivant le contexte, la Mongolie ou le Canada;
- d) le terme «personne» comprend les personnes physiques, les fiducies (trusts), les sociétés, les sociétés de personnes et tous autres groupements de personnes;
- e) le terme «société» désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition;
- f) les expressions «entreprise d'un État contractant» et «entreprise de l'autre État contractant» désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un État contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant;
- g) l'expression «autorité compétente» désigne:
 - (i) en ce qui concerne la Mongolie, le ministre des Finances ou son représentant autorisé;
 - (ii) en ce qui concerne le Canada, le ministre du Revenu national ou son représentant autorisé;
- h) le terme «national» désigne:
 - (i) toute personne physique qui possède la nationalité d'un État contractant;
 - (ii) toute personne morale, société de personnes ou association constituée conformément à la législation en vigueur dans un État contractant;
- i) l'expression «trafic international» désigne tout voyage effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise d'un État contractant pour transporter des passagers ou biens, sauf lorsque l'objet principal du voyage est de transporter des passagers ou biens entre des points situés dans l'autre État contractant.

2. Pour l'application de la Convention à un moment donné par un État contractant, tout terme ou expression qui n'y est pas défini a, sauf si le contexte exige une interprétation différente, le sens que lui attribue, à ce moment, le droit de cet État concernant les impôts auxquels s'applique la Convention.

Article 4

Résident

1. Au sens de la présente Convention, l'expression «résident d'un État contractant» désigne:

- a) toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, est assujettie à l'impôt dans cet État en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue; toutefois, cette expression ne comprend pas les personnes qui ne sont assujetties à l'impôt dans cet État que pour les revenus de sources situées dans cet État;
- b) le Gouvernement d'un État contractant ou de l'une de ses subdivisions politiques ou une de leurs collectivités locales, ou une personne morale de droit public de ce gouvernement ou de cette collectivité.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante:

- a) cette personne est considérée comme un résident seulement de l'État où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États, elle est considérée comme un résident seulement de l'État avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);
- b) si l'État où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des États, elle est considérée comme un résident seulement de l'État où elle séjourne de façon habituelle;
- c) si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux États ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident seulement de l'État dont elle possède la nationalité;
- d) si cette personne possède la nationalité des deux États ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités

compétentes des États contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une société est un résident des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante:

- a) elle est considérée comme un résident seulement de l'État dont elle est un national;
- b) si elle n'est un national d'aucun des États, elle est considérée comme un résident seulement de l'État où se trouve son siège de direction effective.

4. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique ou une société est un résident des deux États contractants, les autorités compétentes des États contractants s'efforcent d'un commun accord de trancher la question et de déterminer les modalités d'application de la Convention à cette personne. À défaut d'un tel accord, cette personne n'a pas le droit de réclamer les abattements ou exonérations d'impôts prévus par la Convention.

Article 5

Établissement stable

1. Au sens de la présente Convention, l'expression «établissement stable» désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression «établissement stable» comprend notamment:

- a) un siège de direction;
- b) une succursale;
- c) un bureau;
- d) une usine;
- e) un atelier; et
- f) une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu lié à l'exploration ou à l'exploitation de ressources naturelles.

3. L'expression « établissement stable » comprend également :
- a) un chantier de construction ou une chaîne de montage ou des activités de surveillance s'y exerçant, lorsque ce chantier, cette chaîne ou ces activités ont une durée supérieure à six mois;
 - b) la fourniture de services, y compris les services de consultants, par une entreprise agissant par l'intermédiaire de salariés ou d'autre personnel engagé par l'entreprise à ces fins dans l'autre État contractant, mais seulement lorsque les activités de cette nature se poursuivent (pour le même projet ou un projet connexe) dans cet État pendant une période ou des périodes excédant au total plus de 183 jours au cours de toute période de douze mois.
4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas «établissement stable» si:
- a) il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;
 - b) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;
 - c) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;
 - d) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations, pour l'entreprise;
 - e) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;
 - f) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins de l'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas a) à e), à condition que l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.
5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne — autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 — agit pour le compte d'une entreprise et dispose dans un État contractant de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui

permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans cet État pour toutes les activités que cette personne exerce pour l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont mentionnées au paragraphe 4 et qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires, ne permettraient pas de considérer cette installation comme un établissement stable selon les dispositions de ce paragraphe.

6. Une entreprise n'est pas considérée comme ayant un établissement stable dans un État contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent jouissant d'un statut indépendant à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un État contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre État contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

III. IMPOSITION DES REVENUS

Article 6

Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre État contractant, sont imposables dans cet autre État.
2. L'expression «biens immobiliers» a le sens que lui attribue la législation fiscale pertinente de l'État contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend en tous cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles; les navires et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.
3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers et aux revenus provenant de l'aliénation de tels biens.
4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7

Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce ou a exercé son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre État mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.
2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un État contractant exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque État contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités

identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses déductibles qui sont exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'État où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.
4. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait qu'il a simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.
5. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.
6. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8

Navigation maritime et aérienne

1. Les bénéfices qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans cet État.
2. Nonobstant les dispositions de l'article 7, les bénéfices qu'une entreprise d'un État contractant tire d'un voyage d'un navire ou d'un aéroneuf lorsque le but principal du voyage est de transporter des passagers ou des biens entre des points situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.
3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.
4. Au sens du présent article,
 - a) le terme « bénéfices » comprend:
 - (i) les recettes brutes et les revenus provenant directement de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs, et

- (ii) les intérêts qui sont accessoire à l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs; et
- b) l'expression « exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international » par une entreprise, comprend:
 - (i) l'affrètement ou la location de navires ou d'aéronefs, et
 - (ii) la location de conteneurs et d'équipements accessoires,

par cette entreprise pourvu que cet affrètement ou cette location soit accessoire à l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs par cette entreprise.

Article 9

Entreprises associées

Lorsque

- a) une entreprise d'un État contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant, ou que
- b) les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées, qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les revenus qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les revenus de cette entreprise et imposés en conséquence.

Article 10

Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder:

- a) sauf dans le cas de dividendes payés par une société qui est une société de placements appartenant à des non résidents et qui est un résident du Canada, 5 p. 100 du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société qui contrôle directement ou indirectement au moins 10 p. 100 des droits de vote de la société qui paie les dividendes; et
- b) 15 p. 100 du montant brut des dividendes, dans tous les autres cas.

Les dispositions du présent paragraphe n'affectent pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme «dividendes» employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions ou autres parts bénéficiaires à l'exception des créances, ainsi que les revenus soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'État dont la société distributrice est un résident.

4. Les dispositions du paragraphe 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

5. Lorsqu'une société qui est un résident d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre État ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre État, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre État.

6. Aucune disposition de la présente Convention ne peut être interprétée comme empêchant un État contractant de percevoir, sur les revenus d'une société imputables à un établissement stable dans cet État ou les revenus attribuables à l'aliénation de biens immobiliers situés dans cet État par une

société qui exerce des activités dans le domaine des biens immobiliers, un impôt qui s'ajoute à l'impôt qui serait applicable aux revenus d'une société qui est un national de cet État, pourvu que l'impôt additionnel ainsi établi n'excède pas 5 p. 100 du montant des revenus qui n'ont pas été assujettis à cet impôt additionnel au cours des années d'imposition précédentes.

Article 11

Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.
2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'État contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des intérêts est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 p. 100 du montant brut des intérêts.
3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2:
 - a) les intérêts provenant d'un État contractant et payés sur une dette du gouvernement de cet État ou de l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, ne sont imposables que dans l'autre État contractant pourvu qu'un résident de cet autre État en soit le bénéficiaire effectif; et
 - b) les intérêts provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant ne sont imposables que dans l'autre État s'ils sont payés en raison d'un prêt fait, garanti ou assuré, ou d'un crédit consenti, garanti ou assuré par une entité possédée en propriété exclusive et contrôlée par le gouvernement de cet autre État, pourvu que ce prêt ou crédit se rattache à des importations ou exportations.
4. Le terme «intérêts» employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres, ainsi que tous autres revenus soumis au même régime fiscal que les revenus de sommes prêtées par la législation de l'État d'où proviennent les revenus. Toutefois, le terme «intérêts» ne comprend pas les revenus visés à l'article 8 ou à l'article 10.
5. Les dispositions des paragraphes 2 et 3 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts, soit une activité

industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

6. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'État où l'établissement stable, ou la base fixe, est situé.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12

Redevances

1. Les redevances provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'État contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des redevances est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder:

a) 5 p. 100 du montant brut des redevances si elles sont:

- (i) des redevances à titre de droits d'auteur et autres rémunérations similaires concernant la production ou la reproduction d'une œuvre littéraire, dramatique, musicale ou autre œuvre artistique (à l'exclusion des redevances concernant les films cinématographiques et des redevances concernant les œuvres enregistrées sur films ou bandes magnétoscopiques ou autres moyens de reproduction destinés à la télédiffusion); ou

(ii) des redevances pour l'usage ou la concession de l'usage d'un logiciel d'ordinateur ou d'un brevet ou pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique (à l'exclusion de toute redevance dans le cadre d'un contrat de location ou de franchisage);

b) 10 p. 100 du montant brut des redevances, dans tous les autres cas.

3. Le terme «redevances» employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets ou de tout autre bien incorporel, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique ou pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique; ce terme comprend aussi les rémunérations de toute nature concernant les films cinématographiques et les oeuvres enregistrées sur films, bandes magnétoscopiques ou autres moyens de reproduction destinés à la télévision.

4. Les dispositions des paragraphes 2 et 3 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lequel l'obligation donnant lieu au paiement des redevances a été conclue et qui supporte la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'État où l'établissement stable, ou la base fixe, est situé.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12A

Honoraires pour services techniques

1. Les honoraires pour services techniques provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.
2. Toutefois, ces honoraires pour services techniques sont aussi imposables dans l'État contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des honoraires pour services techniques est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 5 p. 100 du montant brut des honoraires pour services techniques.
3. L'expression « honoraires pour services techniques » employée dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées à une personne autre qu'un employé de la personne effectuant le paiement pour des services dans les domaines de l'administration, de la technique, de la gestion ou de la consultation.
4. Les dispositions du paragraphe 2 du présent article ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des honoraires pour services techniques, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les honoraires pour services techniques, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession libérale au moyen d'une base fixe qui y est située, et que les honoraires pour services techniques s'y rattachent effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.
5. Les honoraires pour services techniques sont considérés comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des honoraires pour services techniques, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lequel l'obligation donnant lieu au paiement des honoraires pour services techniques a été conclue et qui supporte la charge de ces honoraires pour services techniques, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'État où l'établissement stable, ou la base fixe, est situé.
6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des honoraires pour services techniques payé excède, pour quelque raison que ce soit, celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie

excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13

Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers situés dans l'autre État contractant, sont imposables dans cet autre État.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a ou avait dans l'autre État contractant, ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un État contractant dispose ou a disposé dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre État.

3. Les gains qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'aliénation de navires ou aéronefs exploités en trafic international ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs ne sont imposables que dans cet État.

4. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation:

- a) d'actions dont la valeur est principalement tirée de biens immobiliers situés dans l'autre État contractant; ou
- b) d'une participation dans une société de personnes ou une fiducie dont la valeur est principalement tirée de biens immobiliers situés dans cet autre État,

sont imposables dans cet autre État. Au sens du présent paragraphe, l'expression « biens immobiliers » ne comprend pas les biens, autres que les biens locatifs, dans lesquels la société, la société de personnes ou la fiducie a exercé son activité.

5. Lorsqu'un résident d'un État contractant aliène un bien lors d'une constitution en société ou autre constitution, d'une réorganisation, d'une fusion, d'une scission ou d'une opération semblable, et que le bénéfice, gain ou revenu relatif à cette aliénation n'est pas reconnu aux fins d'imposition dans cet État, si elle en est requise par la personne qui acquiert le bien, l'autorité compétente de l'autre État contractant peut, en vue d'éviter les doubles impositions et sous réserve de modalités qui lui sont satisfaisantes, accepter de

différer la reconnaissance du bénéfice, gain ou revenu relatif audit bien aux fins d'imposition dans cet autre État jusqu'au moment et de la façon qui sont précisés dans l'entente.

6. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2, 3 et 4 ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est un résident.

7. Les dispositions du paragraphe 6 ne portent pas atteinte au droit d'un État contractant de percevoir, conformément à sa législation, un impôt sur les gains provenant de l'aliénation d'un bien et réalisés par une personne physique qui est un résident de l'autre État contractant et qui a été un résident du premier État à un moment quelconque au cours des six années précédant immédiatement l'aliénation du bien.

8. Lorsqu'une personne physique qui, immédiatement après avoir cessé d'être un résident d'un État contractant, devient un résident de l'autre État contractant, est considérée, aux fins d'imposition dans le premier État, comme ayant aliéné un bien et est imposée dans cet État en raison de cette aliénation, elle peut choisir, aux fins d'imposition dans l'autre État, d'être considérée comme ayant vendu et racheté, immédiatement avant de devenir un résident de cet État, le bien pour un montant égal à sa juste valeur marchande à ce moment.

Article 14

Professions indépendantes

1. Sous réserve des dispositions de l'article 12A, les revenus qu'une personne physique qui est un résident d'un État contractant tire d'une profession libérale ou similaire de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet État, sauf que ces revenus sont aussi imposables dans l'autre État contractant dans les cas suivants:

- a) si la personne physique dispose, ou a disposé, de façon habituelle dans l'autre État contractant d'une base fixe pour l'exercice de sa profession; en ce cas, seule la fraction des revenus qui est imputable à cette base fixe est imposable dans l'autre État contractant; ou
- b) si cette personne physique séjourne dans l'autre État contractant pendant une ou des périodes excédant au total 183 jours durant toute période de douze mois commençant ou se terminant durant l'année fiscale considérée; dans ce cas, seule la fraction des revenus qui proviennent de ses activités exercées

dans cet autre État contractant est imposable dans cet autre État contractant.

2. L'expression «profession libérale» comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15

Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18 et 19, les salaires, traitements et autres rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre État contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre État.
2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État si:
- a) le bénéficiaire séjourne dans l'autre État pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours de toute période de douze mois commençant ou se terminant dans une année civile considérée, et
 - b) les rémunérations sont payées par une personne ou pour le compte d'une personne qui n'est pas un résident de l'autre État; et
 - c) la charge de ces rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que la personne a dans l'autre État.
3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international par une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État sauf si ces rémunérations sont reçues par un résident de l'autre État contractant.

Article 16

Tantièmes

Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance ou d'un organe analogue d'une société qui est un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

Article 17

Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre État contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou qu'un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre État.
2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, dans l'État contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.
3. Les dispositions du paragraphe 2 ne s'appliquent pas s'il est établi que ni l'artiste du spectacle ou le sportif, ni des personnes qui lui sont associées, ne participent directement ou indirectement aux bénéfices de la personne visée audit paragraphe.
4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne sont pas applicables aux revenus provenant des activités exercées dans un État contractant par des artistes du spectacle ou des sportifs si la visite dans cet État est entièrement ou pour une large part supportée par des fonds de l'un ou des deux États contractants ou de leurs subdivisions politiques ou collectivités locales. Dans ce cas, les revenus ne sont imposable que dans l'État contractant duquel l'artiste du spectacle ou le sportif est un résident.

Article 18

Pensions et rentes

1. Les pensions et les rentes provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.
2. Les pensions provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont aussi imposables dans l'État d'où elles proviennent et selon la législation de cet État. Toutefois, dans le cas de paiements périodiques d'une pension, autre que des paiements en vertu de la législation

sur la sécurité sociale dans un État Contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder le moins élevé des taux suivants:

- a) 15 p. 100 du montant brut du paiement; et
- b) le taux calculé en fonction du montant d'impôt que le bénéficiaire du paiement devrait autrement verser pour l'année à l'égard du montant total des paiements périodiques de pensions qu'il a reçus au cours de l'année s'il était un résident de l'État contractant d'où provient le paiement.

3. Les rentes provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont aussi imposables dans l'État d'où elles proviennent et selon la législation de cet État, mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder 15 p. 100 de la fraction du paiement qui est assujettie à l'impôt dans cet État. Toutefois, cette limitation ne s'applique pas aux paiements forfaitaires découlant de l'abandon, de l'annulation, du rachat, de la vente ou d'une autre forme d'aliénation de la rente, ou aux paiements de toute nature en vertu d'un contrat de rente le coût duquel était déductible, en tout ou en partie, dans le calcul du revenu de toute personne ayant acquis ce contrat.

4. Nonobstant toute disposition de la présente Convention:

- a) les pensions et allocations de guerre (incluant les pensions et allocations payées aux anciens combattants ou payées en conséquence des dommages ou blessures subis à l'occasion d'une guerre) provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont exonérées d'impôt dans cet autre État dans la mesure où elles seraient exonérées d'impôt si elles étaient reçues par un résident du premier État;
- b) les prestations payées en vertu de la législation sur la sécurité sociale dans un État contractant à un résident de l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État; et
- c) les pensions alimentaires et autres paiements similaires provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant qui y est assujetti à l'impôt à l'égard de ceux-ci, ne sont imposables que dans cet autre État, mais le montant assujetti à l'impôt dans cet autre État ne peut excéder le montant qui serait imposable dans le premier État si le bénéficiaire était un résident de ce premier État.

Article 19

Fonctions publiques

1. a) Les salaires, traitements et autres rémunérations similaires, autres que les pensions, payés par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique, au titre de services rendus à cet État ou à cette subdivision ou collectivité, ne sont imposables que dans cet État.
 - b) Toutefois, ces salaires, traitements et autres rémunérations similaires ne sont imposables que dans l'autre État contractant si les services sont rendus dans cet État et si la personne physique est un résident de cet État qui:
 - (i) possède la nationalité de cet État, ou
 - (ii) n'est pas devenu un résident de cet État à seule fin de rendre les services.
2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux salaires, traitements et autres rémunérations similaires payés au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 20

Étudiants et stagiaires

Les sommes qu'un étudiant, un stagiaire ou un apprenti qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un État contractant, un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet État, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet État.

Article 21

Autres revenus

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2, les éléments du revenu d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet État.
2. Toutefois, si ces revenus perçus par un résident d'un État contractant proviennent de sources situées dans l'autre État contractant, ils sont aussi

imposables dans l'État d'où ils proviennent et selon la législation de cet État. Lorsque ces revenus sont des revenus provenant d'une fiducie, autre qu'une fiducie qui a reçu des contributions pour lesquelles une déduction a été accordée, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 15 p. 100 du montant brut du revenu pourvu que celui-ci soit imposable dans l'État contractant dont le bénéficiaire effectif est un résident.

IV. IMPOSITION DE LA FORTUNE

Article 22

Fortune

1. La fortune constituée par des biens immobiliers que possède un résident d'un État contractant et qui sont situés dans l'autre État contractant, est imposable dans cet autre État.
2. La fortune constituée par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, ou par des biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, est imposable dans cet autre État.
3. La fortune constituée par des navires et des aéronefs exploités en trafic international par une entreprise d'un État contractant, ainsi que par des biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires et aéronefs, n'est imposable que dans cet État.
4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État.

V. MÉTHODES POUR ÉLIMINER LES DOUBLES IMPOSITIONS

ARTICLE 23

Élimination de la double imposition

1. En ce qui concerne la Mongolie, lorsqu'un résident de Mongolie reçoit des revenus ou possède de la fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables au Canada:
 - a) la Mongolie accorde:

- (i) sur l'impôt qu'elle perçoit sur les revenus de ce résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt sur le revenu payé au Canada;
- (iii) sur l'impôt qu'elle perçoit sur la fortune de ce résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt sur la fortune payé au Canada.

Dans l'un ou l'autre cas, cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt sur le revenu ou sur la fortune calculé avant déduction, correspondant selon le cas, aux revenus ou à la fortune imposables au Canada.

- b) Lorsque, conformément à une disposition quelconque de la Convention, les revenus qu'un résident de la Mongolie reçoit ou de la fortune qu'il possède sont exempts d'impôts en Mongolie, la Mongolie peut néanmoins, pour calculer le montant de l'impôt sur le reste des revenus ou de la fortune de ce résident, tenir compte des revenus ou de la fortune exemptés.

2. En ce qui concerne le Canada, la double imposition est évitée de la façon suivante:

- a) sous réserve des dispositions existantes de la législation canadienne concernant l'imputation de l'impôt payé dans un territoire en dehors du Canada sur l'impôt canadien payable et de toute modification ultérieure de ces dispositions qui n'en affecterait pas le principe général, et sans préjudice d'une déduction ou d'un dégrèvement plus important prévu par la législation canadienne, l'impôt dû à la Mongolie à raison des bénéfices, revenus ou gains provenant de la Mongolie est porté en déduction de tout impôt canadien dû à raison des mêmes bénéfices, revenus ou gains;
- b) lorsque, conformément à une disposition quelconque de la Convention, les revenus qu'un résident du Canada reçoit ou la fortune qu'il possède sont exempts d'impôts au Canada, le Canada peut néanmoins, pour calculer le montant de l'impôt sur d'autres revenus ou de la fortune, tenir compte des revenus ou de la fortune exemptés.

3. Pour l'application de l'alinéa a) du paragraphe 2, l'impôt dû en Mongolie par une société qui est un résident du Canada à raison des bénéfices imputables à des activités manufacturières ou d'exploration ou d'exploitation de ressources naturelles qu'elle exerce en Mongolie est considéré comprendre tout montant qui aurait été payable au titre de l'impôt mongol pour toute année

n'eût été une exonération ou une réduction d'impôt accordée pour cette année, ou partie de celle-ci, conformément aux dispositions spécifiques de la législation mongole pourvu que l'autorité compétente de la Mongolie ait certifié que cette exonération ou réduction d'impôt mongolien accordée en vertu de ces dispositions a été dans le but de promouvoir le développement économique de la Mongolie. Le Canada n'accordera cet allègement d'impôt canadien accordé en vertu du présent paragraphe que pour les bénéfices imputables aux années d'imposition commençant après la date de l'entrée en vigueur de la Convention et se terminant en dedans de trois ans de cette date.

4. Pour l'application du présent article, les bénéfices, revenus ou gains d'un résident d'un État contractant qui sont imposables dans l'autre État contractant conformément à la présente Convention sont considérés comme provenant de sources situées dans cet autre État.

VI. DISPOSITIONS SPÉCIALES

Article 24

Non-discrimination

1. Les nationaux d'un État contractant ne sont soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre État qui se trouvent dans la même situation, notamment au regard de la résidence.

2. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant n'est pas établie dans cet autre État d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre État qui exercent la même activité.

3. Aucune disposition du présent article ne peut être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder aux résidents de l'autre État contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

4. À moins que les dispositions de l'article 9, du paragraphe 7 de l'article 11, du paragraphe 6 de l'article 12 ou du paragraphe 6 de l'article 12A ne soient applicables, les intérêts, redevances, honoraires pour services techniques et autres dépenses payés par un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables du premier résident dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier État. De même, les dettes d'un

résident d'un État contractant envers un résident de l'autre État contractant sont déductibles, pour la détermination de la fortune imposable du premier résident, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier État.

5. Les dispositions du paragraphe 4 ne portent pas atteinte à l'application d'une disposition quelconque de la législation fiscale d'un État contractant:

- a) concernant la déduction des intérêts, qui est en vigueur à la date de signature de la présente Convention (y compris toute modification ultérieure de ces dispositions qui n'en change pas le caractère général); ou
- b) adoptée après cette date par un État contractant et qui vise à s'assurer qu'une personne qui n'est pas un résident de cet État ne bénéficie pas, en vertu de la législation de cet État, d'un traitement fiscal plus favorable que celui dont bénéficient les résidents de cet État.

6. Les entreprises d'un État contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant, ne sont soumises dans le premier État à aucune imposition ou obligation y relative, qui est plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier État et dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents d'un État tiers.

7. Le terme «imposition» désigne, dans le présent article, les impôts visés par la présente Convention.

Article 25

Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un État contractant ou par les deux États contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces États, adresser à l'autorité compétente de l'État contractant dont elle est un résident, une demande écrite et motivée de révision de cette imposition. Pour être recevable, ladite demande doit être présentée dans un délai de deux ans à compter de la première notification de la mesure qui entraîne une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

2. L'autorité compétente visée au paragraphe 1 s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une

solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la Convention.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention.

2. Les autorités compétentes des États contractants peuvent se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention et peuvent communiquer directement entre elles aux fins de l'application de la Convention.

5. Si les difficultés ou les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention ne peuvent être réglés par les autorités compétentes conformément aux paragraphes précédents du présent article, le cas peut, avec l'accord des deux autorités compétentes et du contribuable, être soumis à l'arbitrage, pourvu que le contribuable consente par écrit à être lié par la décision de la commission d'arbitrage. La décision de la commission d'arbitrage dans une affaire donnée lie les deux États à l'égard de cette affaire. La procédure à suivre sera précisée dans un échange de notes entre les États contractants.

Article 26

Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles de la législation interne des États contractants relative aux impôts visés par la Convention dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'article 1. Les renseignements reçus par un État contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts, par les procédures concernant les impôts, ou par les décisions sur les recours relatifs aux impôts. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation:

- a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant;
- b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre État contractant;
- c) de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

3. Lorsqu'un État contractant demande des renseignements en conformité avec le présent article, l'autre État s'efforce d'obtenir les renseignements relatifs à cette demande de la même façon que si ses propres impôts étaient en jeu même si cet autre État n'a pas besoin, à ce moment, de ces renseignements. Si la demande le requiert expressément, les autorités compétentes de cet autre État s'efforcent de fournir les renseignements demandés en vertu du présent article sous la forme requise, telles les dépositions de témoins ou les copies de documents originaux non altérés (incluant livres, états, registres, comptes ou écrits), dans la mesure où ces dépositions ou documents peuvent être obtenus sur la base de la législation ou dans le cadre de la pratique administrative relative aux propres impôts de cet autre État.

Article 27

Membres des missions diplomatiques et postes consulaires

1. Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques ou postes consulaires en vertu soit des règles générales du droit international, soit des dispositions d'accords particuliers.

2. Nonobstant les dispositions de l'article 4, une personne physique qui est membre d'une mission diplomatique, d'un poste consulaire ou d'une délégation permanente d'un État contractant qui est situé dans l'autre État contractant ou dans un État tiers est considérée, aux fins de la Convention, comme un résident de l'État accréditant à condition qu'elle soit soumise dans l'État accréditant aux mêmes obligations, en matière d'impôts sur l'ensemble de son revenu, que les résidents de cet État.

3. La Convention ne s'applique pas aux organisations internationales, à leurs organes ou à leurs fonctionnaires, ni aux personnes qui sont membres d'une mission diplomatique, d'un poste consulaire ou d'une délégation permanente d'un État tiers ou d'un groupe d'États, lorsqu'ils se trouvent sur le

territoire d'un État contractant et ne sont pas soumis dans l'un ou l'autre État contractant aux mêmes obligations, en matière d'impôts sur l'ensemble du revenu, que les résidents de ces États.

Article 28

Dispositions diverses

1. Les dispositions de la présente Convention ne peuvent être interprétées comme limitant d'une manière quelconque les exonérations, abattements, déductions, crédits ou autres allègements qui sont ou seront accordés par la législation d'un État contractant pour la détermination de l'impôt prélevé par cet État. Il est entendu que lorsque le taux d'imposition prévu par cette législation est inférieur à celui prévu par ces dispositions, le taux prévu par la législation s'applique, et ce notamment relativement aux revenus dérivés d'accords de partage de production ou d'accords similaires qui sont relatifs aux secteurs pétrolier, gazier ou minier et auxquels sont parties le gouvernement de la Mongolie et une personne qui réside au Canada.
2. Aucune disposition de la Convention ne peut être interprétée comme empêchant le Canada de prélever un impôt sur les montants inclus dans le revenu d'un résident du Canada à l'égard d'une société de personnes, une fiducie ou une société étrangère affiliée contrôlée dans laquelle il possède une participation.
3. La Convention ne s'applique pas à une société, une fiducie ou une autre entité qui est un résident d'un État contractant et dont une ou plusieurs personnes qui ne sont pas des résidents de cet État en sont les bénéficiaires effectifs ou qui est contrôlée, directement ou indirectement, par de telles personnes, si le montant de l'impôt exigé par cet État sur le revenu ou la fortune de la société, fiducie ou autre entité est largement inférieur au montant qui serait exigé par cet État si une ou plusieurs personnes physiques qui sont des résidents de cet État étaient le bénéficiaire effectif de toutes les actions du capital-actions de la société ou de toutes les participations dans la fiducie ou autre entité, selon le cas.
4. Aux fins du paragraphe 3 de l'article XXII (Consultation) de l'Accord général sur le commerce des services, les États contractants conviennent que, nonobstant ce paragraphe, tout différend entre eux sur la question de savoir si une mesure relève de la présente Convention, ne peut être porté devant le Conseil sur le commerce des services, tel que prévu par ce paragraphe, qu'avec le consentement des deux États contractants. Tout doute au sujet de l'interprétation du présent paragraphe est résolu en vertu du paragraphe 3 de l'article 25 ou, en l'absence d'un accord en vertu de cette procédure, en vertu de toute autre procédure acceptée par les deux États contractants.

5. Lorsqu'en vertu d'une disposition quelconque de la Convention une personne a droit dans un État contractant à un allègement d'impôt sur le revenu et que, en vertu de la législation en vigueur dans l'autre État contractant, cette personne, à l'égard de ce revenu, est assujettie à l'impôt à raison du montant de ce revenu qui est transféré ou perçu dans cet autre État contractant et non à raison de son montant total, l'allègement qui doit être accordé en vertu de la Convention dans le premier État contractant ne s'applique qu'au montant de ce revenu qui est imposé dans l'autre État contractant.

VII. DISPOSITIONS FINALES

Article 29

Entrée en vigueur

1. Les Gouvernements des États contractants se notifient l'un l'autre, par la voie diplomatique, que les mesures constitutionnelles requises pour l'entrée en vigueur de la présente Convention ont été complétées.
2. La Convention entre en vigueur à la date de la dernière de ces notifications mentionnée au paragraphe 1 et ses dispositions seront applicables:
 - a) à l'égard de l'impôt retenu à la source sur les montants payés à des non résidents ou portés à leur crédit, à partir du 1er janvier de l'année civile suivant celle au cours de laquelle la Convention entre en vigueur; et
 - b) à l'égard des autres impôts, pour toute année d'imposition commençant à partir du 1er janvier de l'année civile suivant celle au cours de laquelle la Convention entre en vigueur.

Article 30

Dénonciation

La présente Convention reste indéfiniment en vigueur, mais chacun des États contractants pourra, jusqu'au 30 juin inclus de toute année civile commençant à compter de la cinquième année suivant la date de l'entrée en vigueur de la Convention, donner par la voie diplomatique un avis de dénonciation écrit à l'autre État contractant; dans ce cas, la Convention cesse d'être applicable:

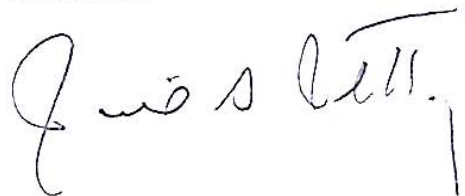
- a) à l'égard de l'impôt retenu à la source sur les montants payés à des non résidents ou portés à leur crédit, après cette année civile;
- b) à l'égard des autres impôts, pour toute année d'imposition commençant après cette année civile.

EN FOI DE QUOI les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

FAIT en double exemplaire à *Ottawa* ce *27e* jour de *mai* 200*8*, en langues, mongole, anglaise et française chaque version faisant également foi.

POUR LE GOUVERNEMENT DE LA
MONGOLIE

POUR LE GOUVERNEMENT DU
CANADA

ЦАХИМ

АШИГЛАЛТИЙН ХҮВЬ

ТАДААД ХАРИЛЦААНЫ ТӨВ АРХИВ

ГАДААД ХАРИЛЦААНЫ ТӨТӨРХИВ

АШИГЛАЛТЫН ХУВЬ

ЦАХИМ

